

Flacăra

Calea
Dorobanților
nr. 111
București

Electro Center

• Fondată în 1911 • Nr. 39 • 30 IX — 6 X 1992 •

O veche zicală:

URNA SCAPĂ TURMA

TURMA SAPĂ URNA

27

Coaliția FDSN — IRSOP —

• Voința de neclintit a prognozelor a făcut zid în jurul electoratului în pragul Parlamentului

UN CLASAMENT

Să nu ne facem iluzii, ursul nu cedează de bună voie tufa de zmeură; nici fagurele de miere; oricât l-ar înțepa albinușele, el o ia la goană numai în povești — în alegeri-mătură cu laba. Sănătos și fără fițe statistico-democratice.

Burghezia compradoră — ne-a tot bătut la cap manualul comunistilor — nu cedează de bună voie privilegiile. „Proletarii” compradori nici atât! Ei dau cu bita și lămpasul, au învățat să dea și cu televizorul, cu son-

dajul, cu calculatorul. Le pasă lor de destinul unui popor european și de mersul istoriei cum îi pasă lui Nelson Mandela de Sfânta Filofteia!

Primele rezultate ale alegerilor se cunosc: FDSN pe primul loc, Ion Iliescu și mai și, Verdeț ne va administra bezele din Parlament, „România Mare” își va spori tirajul; dom’ Câmpeanu, conu’ Surdu și-ncă alții sunt și ei prezenți la carnavalul care o să-nceapă. Nu lipsește nici mica nostimădă peuneristă:

Radu Ceantea îi „pictează” la Europa Liberă pe Gavra și Funar drept „extremiști de stînga” — da’ nu e cine știe ce scofală, s-au mai văzut cazuri; vor fi, bine-mersi, „la” Parlament, toți trei.

Procentele nu le mai dăm. Clasamentul se cunoaște. La coadă de tot (la propriu!), gata retrogradați, 23 de milioane de oameni. Ai muncii, evident.

Simt nevoia unei incheieri în coadă de pește; iat-o: Urna, cabinetul de lucru al Președintelui! Să facem zid în jurul televizorului general al Partidului!

EUGEN CHIROVICI ■

Lumea bună (se) votează

Impresii și expresii din CARTIERUL PRIMĂVERII

În Cartierul Primăverii, la Secția de votare 116—117, de la Liceul nr. 32 „Jean Monnet”. Demnitarii au ținut să-și exprime votul cât mai de dimineată. La ora 8,15 a sosit președintele-candidat, dl. Ion Iliescu. Domnia sa nu prea a făcut declarații, grăbit cum îl știm. Apoi s-au strîns grupuri mici de cetățeni și de ziariști în așteptarea celorlalți potențați ai zilei. Pa-za secției de votare era asigurată de 4—5 polițiști. O cățelușă se rotea, căutînd către fiecare cu privirea. Călm desăvîrșit.

Echipa de televiziune și ziariștii prezenți solicitau opiniile celor care votaseră. Se cereau pronosticuri. Sosește și ceilalți locatari ai cartierului plin de verdeată, care sînt acroși înainte de a se apropia de poarta de intrare.

Ora 8,45 — dl. VICTOR STĂNCULESCU, cu soția, tace pînă la desăvîrșire. Doi curioși atenți la ce se întîmplă: „Credeam că-i lei vr’un interviu lui Stănculescu”. „Să-i ia alții și să-l bage unde trebuie!” Ora 8,50 — dl. ILIE VERDEȚ apare într-o suită de 11 persoane și declară sentențios: „Eu nu fac pronosticuri”. Ora 9,05 — directorul S.R.I.-ului, dl. VIRGIL MĂGUREANU, cu soția, se așază la un rînd de vreo 10 persoane: „Rezultatele nu vor clarifica eșchie-

rul politic, ele vor fi dispersate și se va merge pe coaliții”. • Dl. ION RAȚIU este, pur și simplu, asaltat de toată lumea. Un ziarist mai curios din fire îl întreabă dacă și-a băut cafeaua și cine-i face nodul la papion. Dotat cu simțul umorului dl. Rațiu desface o fundă a papionului spre hazul general. Apoi declară: „Eu sper să obținem o majoritate relativă de 30—40 la sută, ceea ce înseamnă că vom merge la o coaliție. La președinție se va intra în turul doi”. Subliniază că „Legea proprietății private trebuie să fie sacrosantă” și că prima lege care trebuie revizuită de noul Parlament trebuie să fie „Legea Funciară”. Socotește, de asemenea, că nivelul confruntării dintre cei șase candidați s-a situat sub cel din 1990. Nu-l interesează că stă la coadă cu Verdeț și Măgureanu. Îl cataloghează pe Funar ca „un dezastru pentru România”. • Neînclus în nici un calcul politic, actorul pensionar MIHAI FOTINO, răspunde cu zîmbetul pe buze: „Îmi exprim dorința pentru schimbare și cred că am spus totul”. • Controversatul PETRE ROMAN este înconjurat la repezeală de ziariști: „Voi vota de două ori cu Caius și o dată pentru mine. Cred că Iliescu nu va fi președinte, îl prefer pe Caius Dragomir. Cu ce statură morală vorbește Iliescu de de-

mocrație?” Întrebat ce va trebui să facă noul guvern, a spus: „Guvernul nu va putea să supraviețuiască dacă nu începe cu un pachet de acțiuni, altfel va fi dezordinat. Totodată, prima inițiativă parlamentară ar fi să se impună o taxă a lucrărilor din construcții și ca aceste edificii începute să fie terminate. Cred că ar trebui o lege a partidelor politice, să nu se mai întîmple ca acum, cînd o puzderie de partide au avut timp de antenă, cînd ele de fapt au făcut propagandă pro Iliescu”. O echipă a televiziunii spaniole i-a cerut un microinterviu. O bătrînă se adresează companionului: „Sînt Stănculescu. Verdeț, Roman și p-ăștia s-au găsit să-i filmeze?” • Politologul SILVIU BRUCAN n-a scăpat nici de astă dată: „Cred că alegerile vor inclina înspre Iliescu. Vom avea un guvern de centru-dreapta, fără FDSN, dar condus de Convenție”. Domnia sa a ținut să surprindă iar: „Astăzi, trecem primele patru clase ale democrației!” Rămîne ferm pe poziție în ceea ce privește declarația din 1990, precum că României îi trebuie douăzeci de ani pînă să aibă democrație. Drept care lumea a început să se împrăstie care încotro.

ION RUSU ■

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Cronica de trei secunde

• INFAS-ul din Bonn, marele stîlp al democrației românești, a venit din nou să dea lecții de profesionalism. Lămuriți de prestația INFAS, bulgarii n-au mai apelat la serviciile acestor vajnici partinici, recuzîndu-i pentru alegerile lor de anul trecut. • Totul e ca acum rezultatele reale să fie adaptate, deoarece — se știe — INFAS-ul nu greșește. • Dl. Constantin Ticu Dumăfrescu, președintele Asociației Foștilor Deținuți Politici din România, este de părere că în mod real FDSN-ul și dl. Ion Iliescu au circa 20—25 la sută din electorat, adică fosta nomenclatură comunistă și clientela sa. • Dl. Victor Boștinăru, fost lider al grupului FSN din Camera Deputaților, este de părere că la 27 septembrie România a fîrșit o mare șansă, efectul fiind o izolare severă pe plan internațional. Ceea ce înseamnă că va fi foarte-foarte frig la iarnă, dacă nu cumva și oarece foame. • Vineri și sîmbătă, înaintea alegerilor, presa occidentală, în primul rînd cea spaniolă, afirmă că România va fi singura țară comunistă din Europa. Prognoza INFAS-IRSOP n-a ajutat mult în acest sens, în manieră științifică, adică materialist-dialectică, din punctul de vedere al socialismului științific. • Va fi Adrian Năstase viitorul premier? FDSN-ul zice că da. • În cursul zilei de marți oamenii de la INFAS vor părăsi România. Adio!

EUGEN MIHĂESCU ■

Mici găinării de zile mari

• Tedy Dumitrescu îl dezgroapă pe Brateș, sau invers. Amîndoi ingroapă etica profesională

Televiziunea Română, în locul echidistanței politice la care o obliga legislația în vigoare, ne-a oferit un partizanat ieftin, prost camuflat. Trecînd peste nota caricatura-

lă în care au fost gîdite și realizate emisiunile electorale, să spunem că angajați ai acestei instituții s-au implicat direct în lupta politică. Exemplul cel mai elocvent dar și cel mai grav prin implicațiile sale îl reprezintă tov. Mircea Hamza, trecut cu bagaje și restul de conștiință la PRM.

Un alt angajat al TVR implicat în campania electorală

este Tedy Dumitrescu, un nimeni devenit, peste noapte, redactor muzical, realizatorul emisiunii „Top ten”. El putea fi văzut aproape zi de zi la sediul central al FSN din strada Modrogan, contribuind la realizarea clipurilor electorale ale acestui partid. Era asistat cu patos muncitoresc-revoluționar de Teodor Brateș, fostul redactor-șef al „Televizorului” și principalul sce-

narist al transmiterii revoluției din decembrie 1989 pe postul național de televiziune. Ce au de spus conducerea — fie ea și provizorie — a TVR și Consiliul Național al Audiovizualului? (Liviu Sertă).

• La secția 746, FSN a încercat să plaseze liste electorale în alb

În jurul orelor 16,45 la secția de votare nr. 746 (Școala

generală 189), CORNIF MIHAELA EUGENIA de la FSN sector 4 a încercat să plaseze un teanc de liste electorale în alb reprezentativ al acestui partid din biroul secției de votare. Pe fază, dl. Cătălin Rădulescu, observator intern din partea LADO, a înlăturat ilegalitatea, nu fără a fi amenințat cu violențe fizice de către CORNIF MIHAELA EUGENIA și șoferul său, un anume domn Iliescu.

INFAS victorioasă în alegeri

● Oamenii muncii din PSM și PRM au pus piciorul

● Să ne angajăm plenar să ne călăuzească

Dimineață de septembrie liniștită. Chiar suspect de liniștită, față de prezicerile de tot felul. Oamenii merg la biserică și la votare. În Zona „Poșta Puișor” (Sectorul 5 al Capitalei), totul e pașnic și civilizat. M-am sculat la prima oră, crezând că o să prind un aflus incredibil spre secțiile de votare (nr. 893, 894, 895, 896, 897). La colț întâlnesc doi firtați, care se cinstesc cu o sticlă de juma' de vodcă. Sint bucuroși că au votat de vreme. Cine știe, dacă-i prindea mahmureala, nu mai apucă să voteze. S-au dovedit a fi recalcitranti și înrăiți și n-am putut intra în vorbă. Cind au auzit de presă, au cotit-o, ca la Ploiești.

Era ca o liniște dinaintea furtunii. Nu înțelegeam nimic. Întii bătrînii, apoi întregii familii veneau civilizat la votare. Greu i-am putut smulge unuia o declarație: „Domnule, sint sofer și-mi spune Vasile Acatrinei. Deci, sint moldovean. L-am votat pe Druc. Mi s-a părut un om simplu și la obiect. Asta ne trebuie nouă”. Nea Stelică Avășan intră în vorbă: „Toți moldovenii îl vor vota pe Druc, iar ardelenii pe Funar. Vă spun eu că lupta se va da între Iliescu și Constantinescu. Depinde cu cine vor merge mai departe votanții lui Druc și ai lui Funar, dar și ai lui Petre Roman. Mînzatu îmi scapă printre dește, e lunecos”.

Reportofonul merge, de mama focului. De la circa 10 metri prind orice discuție. Dar îmi place să le spun oamenilor pe aia dreaptă. Deci, notez. O bătrînă, Tanța Șorîanu, spune că pe vremea lui Ceaușescu, măcar în preajma alegerilor era carne. Acum s-a băgat doar salam. „Bunătațuri” au existat doar la privatizați. „Ce le vom povesti nepoților, că l-am schimbat pe Ceaușescu, cu Iliescu? Tot un drac e!”.

Lumea bună (ii) votează

„Dă, mamă, cu biciu-n tata”

Costică Moșandrei vine din zona Pieței Coșbuc și spune că are 57 de ani. A-bordează o problemă frontală: „Dacă Roman merge în turul II cu Convenția, sint șanse, dacă nu, nu”. Mastacan Ioan, mic meseriaș, are tăria să susțină: „Roman nu-i atît de prost să nu le ceară măcar postul de prim-ministru sau de ministru de externe”.

La rind, ca la carne, stă o doamnă distinsă. Desfăcea careuri din revista „Rebus”. Pe copertă Michael Jackson. Prilej bun pentru o discuție mondenă: „Lasă, domnule, vine indianul ăla tras prin făină și ne vindetă de alegeri”. Nea Tudorică Ionel, zice că a fost învățător și că este pensionar. Pensia e mică. Toți demnitarii comunisti au pensii mari. El speră într-un echilibru în parlament, pentru a face legi drepte. Nu crede că vreunul dintre partide va realiza „o majoritate simplă”. Așa cum nu crede că vreunul dintre președinți va ieși din primul tur. Spune despre Emil Constantinescu că a apărut tirziu pe firmamentul politic, iar mulți oameni de la țară nu-l cunosc. „Emil e nume de președinte?” intră în vorbă o babă artăgoasă. „Da! Ion sau Gheorghe sint nume de președinti? Mai degrabă de slujă”, îi răspunde nea Tudorică. „Cu ciocul ăla, seamănă cu Don Quijote sau cu o năpustă Mureșan”. Iliescu al marelui cu cine seamănă, bîrca dracului? Cu totu, ce ne-a adus boșevismul în casă și ni l-a urcat pe divan, cu tov. Ivan”. „Vom mîncă

iar plăcinte cu ridichi”, zice baba artăgoasă. „Mîncă tufa de trandafiri”, adaugă nea Fane. N-a lipsit mult să se ia la harță. În preajmă era un băiețuș bine proporționat, care s-a apropiat de grupul incitant. „Taci, fă, nu ți-a o-bosit căteaua gurii?”, mai adaugă nea Fane.

Discuțiile, cele mai încinse, s-au purtat însă nu în preajma secțiilor de votare amintite mai sus, ci în localurile din împrejurimi (Mama Leone, Restaurant Bloc 101, Berăria din Calea 13 Septembrie). Banda înregistrează totul. Din cînd în cînd mai scot și carnețelul de no'e. „Nu știu de la cine o să mulgă Iliescu voturi în turul II?”. „De unde, de neunde, o să smulgă!”, răspunde unul la care i se spune „don' colonel”. Și am înțeles foarte exact că chiar de la FSN-ul lui Roman o să smulgă. Oamenii de la țară nu fac distincția între un trandafir și trei. „Ziua alegerilor e doar un capitol dintr-o carte. Greul abia acum urmează” (Laurențiu, student la marină). „Iliescu pare avantajat din start, pentru că CDR nu și-a făcut suficienți prieteni. În loc de atacuri la persoană (vezi Iliescu și Funar), mai bine ar fi făcut alianțe politice de durată. Dacă pierde din nou Convenția întreaga vină o poartă Conosu, Ratiu și Manolescu. Nu se poate spune că nu cunoșteau scena politică românească. S-au purtat ca niște bezmetici în goană după putere. Care pe care...” (Ovidiu, soldat în termen).

Firuța Topolovăț îmi spune „...maică, nu este lapte. Magazinele sint pline de Topi-top, Boni-bon și Turbo. A întărcat bălaia sau dă gumă de mes-tecat?” „Visezi, mamaie, visezi încet, ca un melc”. „Și pe melc l-a călcat vaca”. Nea Stelică adaugă, cu înțelepciune: „Dumnezeu ne-a dat două urechi și o singură gură. Ar trebui să ascultăm de două ori și să vorbim o singură dată. Dar femeilor le turuie fleanca”. „Mata zici că ești ziarist, mă atacă învățătoarea Luminița Popa. Ce că-utau ziariștii ăia la TV, de le-au pus candidaților întrebări să-i adoarmă?”. „S-a tras la vot”. „Ce vot, ăia cînd vorbeau le rămînea un picior în urmă. Noroc cu băiatul de la TV, care era mai dezechilibrat”. „Ce are coada vacii cu lemnul din ștampilă de votare?”, mă arză nea Stelică. Vom vedea ce alianțe se fac în retur”. „Credeți că Iliescu și Roman se vor împăca?”. „Liderul de la Cotroceni și cu acela din Modrogan nu se vor împăca. Petre Roman riscă astfel să alunece pe aceeași pantă cu Radu Câmpeanu”.

Nu mai să nu fie măsuri la calculator, arunc eu o vorbă. „În calculator, ce bagi, asta scoți. Depinde ce bagi. La procesele verbale și la calculator cred că se poate umbla”. „Piraterie electronică îi spune”. „N-am văzut turnători cumsecade și securiști cu frica lui Dumnezeu, tataie, așa că ne putem aștepta la orice”. „Va fi bătaia peștelui turul II. Nu lasă ei friiele puterii cu una, cu două,

deși sint că le fuge pămîntul de sub picioare”. Intră în vorbă și colonelul pensionar: „Depinde și cine face numărătorea voturilor. Parcă așa spunea tătucul Stalin”. Așa spunea, iar cripto-comuniștii noștri au nițică experiență în acest sens.

„Acum am votat. Ce-o ieși, o ieși, Dumnezeu cu mila”, a spus nea Tudorică și a comandat un rind de vodcă la Mama Leone. „Am votat pentru sărăcia noastră lucie”, a adăugat o bătrînă robustă, care își aștepta soțul să-l ia la masă. „Multă lapoviță și ninsoare în capul nostru” a spus, la un moment dat, studentul de la ziaristică Aveam impresia că „ERA PROȘTI-LOR” lui Brucan am depășit-o dar aveam să mă înșel. „Nu sintem dintre aceia care ghi-cesc în globuri de cristal, dar nici dintre aceia care aruncă cu coji de pepene”, a mai spus nea Stelică iar comeseanul a strigat: „Șarap!” (sic). Bătrînul adăugat puțin stînjnit: „Merci beaucoup!”. Studentul Laurențiu, de la marină nu se putea să nu adauge: „Thank you very much”.

Iau banda, o derulez. Iau carnețelul plin de însemnări. Poate că numai atunci cînd își umectează corzile vorbirii oamenii aceștia suferă de o adevărată gastrită vorbitoare. Mă uit la surisul puțin cinic al lui Ion Iliescu. Linț de un copac. Dacă ne-ar fi surisul nururi ca pîndirea, zicea un înțelent, am fi nororul cel mai încrunțat din lume. Cîntecul lui Gabi Luncă: „Dă, mamă, cu biciu-n tata”, acoperă liniștea serii. În puterea nopții te simți la fel de singur ca un candidat ieșit din cursă.

DORIN SALAJAN

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ

După ce a votat, dl. Emil Constantinescu a declarat: „Războiul pentru democrație e lung și greu (...) Unirea F.D.S.N. cu forțele extremiste de stînga și de dreapta va reprezenta o catastrofă pentru viitorul țării noastre”. Șansa de a cîștiga acest război pentru democrație ni se oferă încă o dată, peste două săptămîni

● O stradă întreagă omisă din listele electorale

În întocmirea listelor electorale, Primăria Sectorului 4 a dat dovadă de incompetență și dezinteres. Aproape la fiecare secție de votare s-au înregistrat peste 100 de alegători omiși din aceste liste. * Astfel, la secția nr. 702 (Școala generală 99) toți cetățenii cu drept de vot domiciliați în str. Cetatea Veche nu au fost înregistrați în listele electorale. La aceasta

s-a adăugat și repartizarea unui număr insuficient de buletine de vot.

(Liviu Serta)

● Alte picături din oceanul original

● Încă de la primele ore ale dimineții de duminică, 27 septembrie a.c., prin anumite secții de votare au început să apară fluturări, unii chiar prin cabine, conținînd îndemnuri patriotice ce ne amintesc de tragicele alegeri din '46: „Atenție, români! Să ne gîndim bine înainte de a vota!

Cine vrea să schimbe Constituția? Cine vrea în loc de democrație, monarhie? Cine po-negrește România prin lume? Cine este sluga revizionistilor unguri? Cine vrea răzbunare cu milioane de victime? Cine se îndrăgostește să paralizaze sistemul de apărare și siguranță națională? PERICOL! CHEIA LUI EMIL! CHEIA RĂZBUNĂRII! CHEIA DISTRUGERII! CHEIA DEZASTRULUI! Astfel încearcă, în al doispzecelea ceas, să-și cîștige electoratul, dl. Iliescu și acoliții săi.

● La secția 141 din Capi-

tală, au fost găsite buletine de vot — m-am reușit să aflăm cite — chiar în cabine, ștampilate în interiorul patruletei FDSN. Asta înseamnă că cineva, probabil de emoție, le-a uitat acolo. Oricum, conform așa-ziselor sondaje IRSOP-INFAS, nu contează.

● La secția 806, dl. Constantin Pirlog, fost secretar PCR la UCRV, actualmente președintele comisiei acestei secții, a lipsit mai tot timpul alegerilor nemotivat. Prezența domniei-sale ar fi fost necesară: listele cu alegători conțineau o sumedenie de dubluri, citeva cămine de nefa-

miliști nu erau trecute pe listă, urna mobilă, pînă la ora 20.00, nu era scoasă din secție etc.

● În general însă, alegerile s-au desfășurat, cel puțin în Capitală și localitățile învecinate, în condiții oarecum civilizate. Micile gîinării petrecute sint nesemnificative. Adevărata fraudă electorală se pregătește, după cum spun unii, acolo unde se centralizează toate rezultatele alegerilor. Adică acolo unde se pot modifica cifre cu multe, foarte multe zerouri. Adică la Biroul Electoral Cen'tral.

(Cătălin Apostol)

Duminică electorală la cimitirul Ghencea

A fost o liniște nefirească

Ghencea, la mormintele celor doi împușcați. Măcar acolo speram să întâlnesc acel patos revoluționar specific românului neaș în care am trăit din fragedă pruncie. Ei bine, nu! Același liniște slinoasă, nefirească într-o astfel de zi în care se decide, nu-i așa?, soarta țării noastre dragi.

Mă întinpină ciuva bătrinei și citeva bătrânele. Unii poartă niște halate murdare, cenușii, fapt ce le conferă, totuși, calitatea de oameni ai cimitirului, sau, mă rog, ai administrației. Sint întrebat dacă vreau să văd mormintele celor doi. Mormintul lui e în stînga, cum se intră, foarte aproape de alea centrală. Un morman de pămînt cu o firmă ușor alungită. Citeva buchețe de flori, flori de toamnă, adică proaspete, dar prăfuite, și citeva luminări stinse. Undeva, unde ar trebui să fie crucea, citeva cărămizi alcătuiesc o idee de cruce. Bătrînul nu știe cum să mă ia. Așteaptă să-i dau ceva bani, dar mă fac că nu pricep. Începe să-l deplîngă pe împușcat. Că vai de capul lui, că n-are și el un mormint ca toți oamenii, nici mă-

vine nu e nici multă, dar nici puțină, că el, bătrînul, mai ciștigă cite un ban de la cei care vin la mormint, că dacă-l simte pe om că l-a iubit pe „blestematul”, se prefacă și el că îl plînge și, firesc, ciștigă și ceva mai măricel. Cum s-ar spune, bătrînul trăiește de pe urma mormintului. Alții trăiesc de pe urma cuturilor. N-am timp să mă amuz de această ciudățenie, că vine un grup masiv. Bărbați și femei cam între două vîrste. Sint pur și simplu curioși. Nici admiratori, nici detractori. În urma lor vine o pereche. El se oprește în mijlocul aleii. Ea, deși simte că nu e ceva în regulă cu mine acolo, se înfige, totuși, în fața mormintului. Scoate o luminare, parcă pe furis, și o apînde, după care o așază într-o conservă goală. Fața ei nu are nici o expresie. El, în mijlocul aleii, își șterge, parcă tot pe furis, citeva lacrimi. Peste citeva clipe își șterge din nou ochii. Carevașăzică plînge de-adevăratelea. Sau poate o fi avînd conjunctivită. Conjunctivită de tranziție, mă trezesc eu vorbind cu glas tare.

Și trec dincolo, la mormintul savantei analfabete. Mă ia în primire o bătrînă. N-are halat, dar hainele ei sint cumplit de jerpelite. Dacă bătrînul mi-a spus clar că joacă de voce de nevoie teatru, ea, bătrînă, este puternic marcată de faptul că oamenii sint rai și nerecunoscători. Mormintul savantei analfabete e ca al lui, dar lipsit de flori. Iar luminările stinse pot fi numărate pe degetele unei singure mîini. Și bătrînă așteaptă un ban de la mine drept pentru care îmi povestește: „Acum citeva minute au venit doi domni tocmai din Germania. N-am putut vorbi cu ei nimic, că nu știau boabă românește. Apoi au venit doi tineri, un băiat și o fată. Ziceau că sint din Timișoara. Cit m-am dus după nemți doar doar îmi dau vreo marcă, tinerii au dărimat crucea. Cărămizile alea afumate. Ce oameni rai, ce oameni rai, vai de păcatele noastre, că nu era deloc rău pe timpul lor, săracii! Și eu și bărbătu-meu aveam pensie bună, trăiam din ea, dar acum n-am bani nici să mor. Pe timpul lor am făcut excursii în Ungaria, Bulgaria, Cehoslovacia, ba chiar și în D.D.R. Acuma vine iarna și n-am bani să-mi cumpăr o pereche de pantofi, sau de cizme, sau de ghețe. Vai de capul nostru!”. Aproape că-mi vine să-i plîng de milă, dar o întreb ce funcție a avut pînă să iasă la pensie. „Am fost contabilă, îmi zice, la Ministerul Transporturilor, iar bărbătu-meu a fost șef de sector!”. Într-adevăr, îi zic, vai de capul nostru dacă oameni ca dumneavoastră, cu

școală, îl deplîngeți pe împușcat! Și cite nu i-aș mai fi spus. acelei cucoane, probabil, o fostă tovarășă, căreia din greșală i-am spus bătrînă. O întreb, așa, într-o doară, dacă a votat. Aflu că încă nu. O mai întreb cu cine va vota. Mă privește lung, mă cîntărește, simt că i se face milă de mine, că ar fi

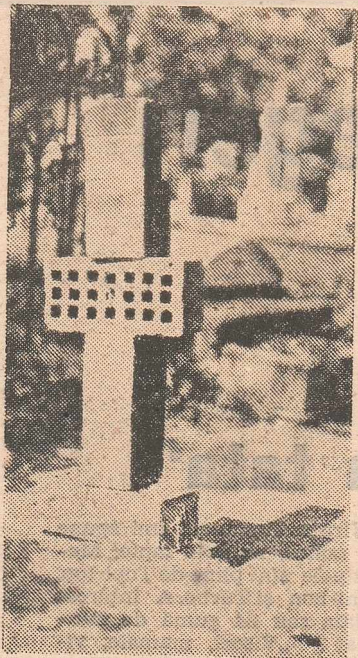
Aici se odihnește PETRE BĂNICĂ, după o viață zbuciumată pe cărările aerului, Scumpul nostru soț, frate și fiu iubit, ori-pile ți-au fost frînte într-o zi de iarnă a lui decembrie 1989, cînd ai plecat să-ți faci datoria, iar noi, așteptîndu-te, nu te-am mai văzut. Te așteptăm și acum, mereu, dar drumul pe care ai plecat este fără întoarcere. A-mintirea ta este veșnic vie în inimile noastre și nu te vom putea uita niciodată, dragul nostru.

(Epitaf din Cimitirul Eroilor)

trebuie, adicătelea, să știu, din moment ce ea face de gardă la mormintul ei. „Voi vota, îmi zice, cu cei care continuă politica de dinainte!”. Sint că fierb. În fond asta căutam, ceva care să mă scoată din sărîte. Prea mare și nefirească era și este liniștea din această zi în care parcă m-am întîlnit cu stafia comunismului. „Păi dacă e-așa, îi zic, să-i fie și ei, ca ăluia de dincolo, țărîna de deasupra, de zece, de-o sută de tone! E clar?!” Sint că m-am răzbuhat, că mi-am spus năduful. Și pentru ca totul să se încheie aici, o iau ușor spre ieșire.

E soare, e liniște undeva, prin oraș, oamenii votează. Unii chiar cred în ceea ce fac. Alții însă stau la pîndă, ca fiarele, și Doamne ferește să pună iar gheara pe noi. Undeva, prin toată țara, oamenii speră și votează, în liniște, în pace. Vom avea parte de ele, de liniște și pace? Vom trăi și vom vedea.

VICTOR NIȚĂ ■

Ce soartă tristă au aceste cărămizi devenite cruce la mormintul împușcatului!

La capătul unui prelungit raid de cu noaptea în cap, pe la citeva centre, secții sau circumscripții electorale, că n-ici acum, cînd scriu, nu știu cum li se spune de adevăratelea, m-a apucat un plicis de zile mari. Un fel de lehamite de nedescris. Sigur că da, nu mi-am închipuit că alegătorii vor lua cu asalt urnele de votare, nici că vor avea loc cine știe ce încăierări, dar, ori-um, după vînzoleala și zarva din timpul campaniei electorale, după vehemente atacuri și contraatacuri ale candidaților și contracandidaților, primele ore ale duminicii electorale mi s-au părut extrem de fade, ca o apă stătută, coclîță. Bruma de dialoguri cu citiva alegători, înainte și după votare, m-a făcut să cred — dacă nu cumva mă voi fi amăgit — că oamenilor le este pur și simplu indiferent cine anume va ciștiga. Să fi fost, oare, campania electorală prea mult zgomet pentru nimic, sau doar o furtună într-un pahar de apă? Vom trăi și vom vedea.

Oricum, fie că spiritele se vor încinge, poate ceva mai încolo, spre după-amiază, fie că nu, mîine și poimîine și multe zile mai apoi comentariile de tot felul vor năvăli în paginile tuturor ziarelor. Pînă una-alta, însă, în primele ore ale duminicii a fost liniște și pace, ca la o slujbă religioasă la care oamenii participă din obligație, că așa e frumos și civilizat.

În atari condiții, aproape scribit de-aaceastă reală sau doar aparentă apatie a celor ce se pronunțau pentru viitorul democrației în România, ceea ce vrea să însemne în fapt chiar viitorul României, nu întîmplător am luat drumul spre Cimitirul

A strigat „Jos comunismul!” și a oferit flori trupelor din fața Sălii Dalles. A ingenunchiat și s-a rugat pentru morții Timișoarei. Era în ziua de 21 decembrie 1989, ora 17,30. A primit 3 gloanțe mortale. Avea 19 ani și a fost prima victimă a Revoluției din București. I se spunea Micky Rockerul. Se numea GILAN LUCREȚIU MIHAI.

(Epitaf din Cimitirul Eroilor)

car cruce nu e voie să i se pună. Dă-l naibii, zic eu, știu că nu e frumos să-i vorbești de rău pe morți, dar asta n-a fost om, a fost o fiară, fi-i-ar țărîna de deasupra de zece tone! Bătrînul e lovit parcă în moalele capului. Nu se aștepta la așa ceva din partea mea. Încerc să-mi cer scuze, că, fi zic, n-am vrut să te supăr, tataie. „Nu, zice el, că nici mie nu mi-a fost cine știe ce drag”. Atunci, zic eu, să-i fie țărîna de o sută de tone. După această necreștinăscă urare, aflu că lumea care

EVENIMENTE MARI ...

● **TĂLMĂCIREA VISELOR.** Iată, dintr-o carte, cum trebuie traduse visele cu femeii. „Femei de-ți apar, moarte grabnică este”. „Fecioară a vedea, bună însoțire va ieși”. „Fetită de visezi, mare veselie a fi”. E clar că nu-i a bună să-ți cuturele muierile somnului. Cît despre fetițe, depinde în ce chip îți tale calea. E oportun să visezi fărâștrăie (noroc în afaceri), felinare (afilarea unui lucru pierdut) ori funiculare (întîlniri de interes reușite). „Tălmăcirile” vin din capitolul „F” al unei bucoavne trase de un particular. Nu se spune în carte ce va ieși de visezi Funar. ● **APROPO DE gugumănia unor candidați.** Alexandru Basarab istorisește, în „Gazeta de Vest” o întîmplare a bunicului său. Acesta s-a dus la baia de aburi și găsind toate treptele ocupate a strigat autoritar: „Să iasă proștii din baie!”. „De pe treapta cea mai înaltă, un glas i-a răspuns: Da... ce io n-am plătit?” ● **MIRCEA**

BUNEA numără, în „Adevărul” izbînzile celor două guverne postrevoluționare: pogonăritul, văcăritul, vinăritul, oieritul, stupăritul, tutunăritul, săpunăritul, fumăritul, dințăritul, dughenăritul, rockăritul, sexăritul, procesăritul democrațitului, pluripartitul, plimbăritul, șmecheritul, neomineritul, pietăritul, mințitul ș.a. asemenea. Datorită acestora am crescut în ochii noștri și ai altora de la nota 4 cu plus la 5 cu minus. Poate că ar fi trebuit amintite și fesenitul, buticăritul, birlădenitul, președințitul, romănitul, dizidențitul, pupincuritul, stănculescitul, dolăritul, sereițitul ● **CU O MEDIE DE 66,6 ANI,** bărbații din România ocupă locul 27 într-un clasament al speranței de viață mondial. Dacă ne afectează că și aici albanezii ne-o iau înainte (68,5 ani) ne încearcă o bucurie patriotică plenară la gîndul că i-am ras pe unguri (numai 65,4 ani). La femei (72,7 ani) ocupăm locul 28, care nu-i chiar atît de

bun ca locul 27, dar e categoric mai bun ca locul 29. Cel mai mult trăiesc japonezii. Asta însă nu e problema noastră, ci a lor ● **CINE CITEȘTE** listele cu numele celor propuși pentru Parlament de P.S.M. poate să moară de rău de nume: Lambă, Bucini-că, Puțuru, Svîncă, Găloiu, Despoiu, Cutăr, Fotolescu, Șomicu, Cioană, Chitic, Dudău, Toropu, Uiet, Duliche, Murdeală, Chiorean, Carcia, Pleșca, Pirnuță, Matulea, Onatu, Zamă, Gogănuș, Găinușă, Mălan, Răboacă, Fițion, Budrigă etc. Nume la fel de frumoase ca ale marilor din fostul Consiliu al Culturii și Educației Socialiste: Gidea și Dulea. Pe șoferul lor îl chema Sulea (și era corectat în Șulea) ● **O COCOANĂ** care scrie articole optimiste consideră că „cele mai bune mame” se găsesc în Moldova, aici găsindu-se și „cele mai bogate zone în bebeluși: Bacău, Iași, Bistrița-Năsăud, Suceava, Vaslui”. Familiile cele mai spornice din „zonele cele

mai bogate în bebeluși” se cheamă, fără îndoială, Răboacă, Budrigă, Matulea, Zamă, Gogănuș... ● **DOI OFIȚERI** ai M.Ap.N — Pompiliu Biolan și George Franț — sint, în sfîrșit, anchețați pentru omor în ziua de 24 decembrie '89. Ministrul armatei îngăduie să intre legea și în statul său, dar mai e mult pînă departe de vreme ce inițial, pentru fapta lor, cei doi au fost avansați în grad ● **CEA MAI MARE** tragedie a ultimilor trei ani e și cea mai puțin cunoscută: din cele 10 000 catedre vacante în învățămîntul primar și liceal, 8 000 sint la sate. Vor preda 1 000 pensionari și 7 000 de „necalificați”, adică dascăli improvizați, care ar trebui să meargă ei înșiși la școală. Deficitul la săli de clasă e descurajant: peste 50 000 săli. Peste 80 000 copii n-au reușit să intre în clasă I, ei trebuind ori să repete ultimul an de grădiniță, ori să urmeze cursurile unor școli ajutătoare. 30 000 de copii au abandonat școala, astfel că neavînd nici măcar gimnazii se pot chema semianalfabeți. Din 305 000 absolvenți ai gimnaziilor, numai 127 000 au reușit la licee și numai 37 000 au intrat în școli profesionale. Dacă ne tot întrebăm cit va dura tranziția, e bine să

Cronica

de trei minute

● **Leontie Sănduleac** ambasadorul Ucrainei la București, a surprins duminică ascu ațorii radio declarînd, într-o limbă românească literară, că este un bucovinean sădca. Știam că e... român ● Toate cele 20 de hotărîri aprobate pînă acum de Curtea Constituțională cu fost votate cu unanimitate. Eho, ca n alte epoci, de aur ● Puscărișii romîni vor continua să doarmă cite doi în pat. E foarte... modern (!) de alfel ● Puhoi de avize de privatizare în medicină. Ilirii care nu po-o-ese nicicum durerea de dinți ● Era si cazul — se restructurază Teatrul „Urmuz” care se va numi de aici înainte Teatrul de proiectie culturală — Theatrum Mundi ● Au fost sportiste cu 103 posturite din Secretariatul de Stat pentru Handicapați ● O anchetă a Oficiului pentru Protecția Consumatorilor dezvăluie că aproximativ 80 la sută din textilele, confecțiile, încălțămînta și mobilierul de pe piață sint cu defecte ● **DL. Vasile Gionea**, președinte al Curții Constituționale are două „gorile”. La valoarea domniei sale nici nu-i de mirare ● Tot mai mulți delincvenți rămîn necunoscuți poliției și deci departe de rigorile legii ● **Miron Cosma** promite că-i va da „în gît” pe cei care l-au chemat la mineriade. S-auzim ● **Patriarhia Română** trimite la tipar manualul de religie pentru clasa a II-a. „Abecedarul micuțului creștin”, apărut deja, a avut un tiraj de 300 mii exemplare ● Conform unui comunicat al Uniunii Naționale a celor care nu au fost membri ai PCR, primul partid de tip comunist este Frontul Democrat al Salvării Naționale — FDSN ● **Duminică** a fost sfințit și Antim Ivireanul martirul. Cîndva, Ceaușescu-Buldozerul s-a opriț la porțile mănăstirii Antim ● **Generos**, parlamentul în curs de dispariție — după doi ani de osteneală — a ajuns pînă ac-o încît să autorizeze guvernul și Banca Națională să ia cu împrumut în 1992 peste 5 miliarde de dolari. Întrebarea e: Cine dă cu împrumut acești bani? ● **Numărul hoțiilor economice** a crescut cu 15 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut. Anul acesta au fost aproape 32 mii de infracțiuni ● **România** are peste 350 mii de întreprinzători. **DL. Nica**, omul domnului Iliescu, e pregătit să le ia capul dacă vor ajunge cumva milionari ● **RENEL** zice că nu s-a implicat în stingerea luminii electrice pe motive politice ● În România se află circa 300 milioane tone gunoi ● **Ministerul Culturii** este nevoit să-și restrîngă planul de restaurare al monumentelor culturale-istorice. Din cele 180 de monumente, 50 vor trebui să mai aștepte.

EUGEN MIHAESCU ■

ȘI ÎN NOUL PARLAMENT VOR INTRA INFRACTORI?

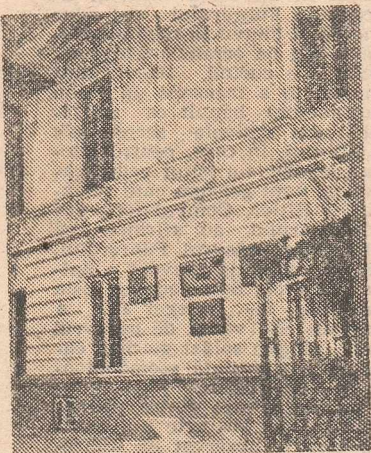
● Prin semnătura pripită și abuzivă a lui Petre Roman, Partidul Social Democrat Independent obține ca sediu o clădire cu valoare de patrimoniu, ce aparține de drept Muzeului de Artă. PSDI nu plătește nici o chirie, modifică aspectul clădirii, învarte afaceri de milioane. Nici sentința tribunalului nu-l clinteste din loc!

Legea junglei

După 22 decembrie '89, pe proaspăta scenă politică s-au imbulzit o sumedenie de partide, multe din ele înființate anume, pentru crearea unor diversiuni prin derutarea electoratului. Alții, cu sprijinul puterii, s-au înființat ca partide doar pentru a beneficia de anumite înlesniri de ordin economic. Mai exact, partidele astfel grupate sînt, de fapt, paravane în spatele cărora se tieluesc mari afaceri. În această categorie s-ar putea să se situează și partidul Partid Social Democrat Independent (PSDI), condus de un anume domn Alexandru Dan Popescu, despre care chiar subsemnatul a mai scris cîndva, dar, după cum veți vedea, fără vreun rezultat. Respectabilul domn Popescu pare, de neclintit. Cîndva acolo, sus, îl susține cu neșușă.

Imobilul din Calea Victoriei nr. 151 a aparținut pînă în 1939, familiei Costescu, fiind apoi cumpărat de primăria, pentru a deveni sediul Muzeului de Artă. În 1988, printr-un ordin abuziv clădirea se transformă în depozit al Operei. În '90, acest ordin se

abrogă, imobilul cu valoare de patrimoniu național fiind restituit Muzeului de Artă. Numai că pe casa cu pricina din motive care ne scapă, a pus ochii proaspătul și înflatul lider de partid Alex. Dan Popescu. Partidul său se numea pe atunci Partidul Socialist al Dreptății și a fost înființat pe baza unor semnături culse de la IMGB de

„Afară-i vopsit gardul, înăuntru-i...”

către vicepreședintele Caza-cov, despre care — vă amintiți — Gelu Voican Voiculescu a afirmat că ar fi fost colonel în Direcția I a Securității! Primăria refuză categoric să repartizeze acest imobil partidului cu pricina, realizînd că el aparține muzeului și că are valoare de patrimoniu. Enervat la culme, Alex. Dan Popescu îi scrie direct primului-ministru, adică lui Petre Roman, rugîndu-l să dea „indicații factorilor de resort să i se atribuie spațiul din Calea Victoriei nr. 151”. Fără să clipească, Petre Roman îi transmite în scris pe aceeași adresă dlui Pleșu, ministrul culturii, să dea dispoziție la Operetă, pentru ca sediul să fie eliberat. Cu alte cuvinte, aprobă cererea lui A. Dan Popescu, săvîrșind un abuz flagrant — ca atîtea altele, în acea perioadă — repartizînd o clădire cu valoare de patrimoniu, care, repet, aparținea de fapt Muzeului de Artă. Fericit pentru obținerea semnăturii lui Roman, Alex. Dan Popescu nici nu mai așteaptă ca Opereta să-și ia bagajele, dînd năvală în respectiva clădire. Se folosește de mobilierul Operei, o bună parte din aceste lucruri deteriorîndu-le cu timpul, ori făcîndu-le pierdute. Acest abuz a fost cu puțință grație unui abuz și mai mare: semnătura lui Petre Roman.

Un partid paravan

Prima afacere a partidului — mai bine zis a dlui Popescu — constă în publicarea unei reviste, Glasul, care se pare, însă, că nu-i aduce beneficii prea mari, renunțînd în cele din urmă la ea. La data de 15 august '90, înființează Intreprinderea Economică „Independent” — înregistrată la Direcția Generală Financiară prin certificatul nr. 531 — ce are ca obiect o sumedenie de activități. Prin '91, alături de firma austriacă „Protehnica”, afacerea e pusă pe picioare. Directorul clubului este însuși Dan Popescu. Dl Dumitru Gîrdu încearcă să se asocieze în această afacere, considerînd pe bună dreptate că locul e un vad bun. Semnătura lui Petre Roman l-a păcălit. Nu este singurul care a pățit-o în felul acesta. Cu timpul, însă, lucrurile încep să se complice: Alex. Dan Popescu, după cum declară dl Gîrdu, își ridică din casă salarii necuvenite, încasările se depun în condiții suspecte, multe din notele de plată rămîn nedecontate. În cele din urmă dl Gîrdu află că sediul e ocupat ilegal și intenționează să iasă din afacere. Drept răzbunare, Dan Popescu și cu ai lui devastează depozitul în care dl Gîrdu ținea anumite lucruri: congelatoare, mobilier, veselă. Afacerea continuă, fără cel păgubit și ea prosperă și astăzi. La barul „Independent” prețurile sînt fabuloase, iar cei ce se plictisesc pot juca pe săturate la jocurile electronice montate aici, în acest loc de patrimoniu!

TUDOR OCTAVIAN ■

PARTIDUL SOCIALIST AL DREPTĂȚII (INDEPENDENT)

Str. Nikos Belolannia nr. 2, sectorul 1, București (provizoriu)

Tel. 559.45.18

dl. Pleșu, rog dați
dispoziție la Operetă

STATUL DOMNUL FRÎM - MINISTRU.

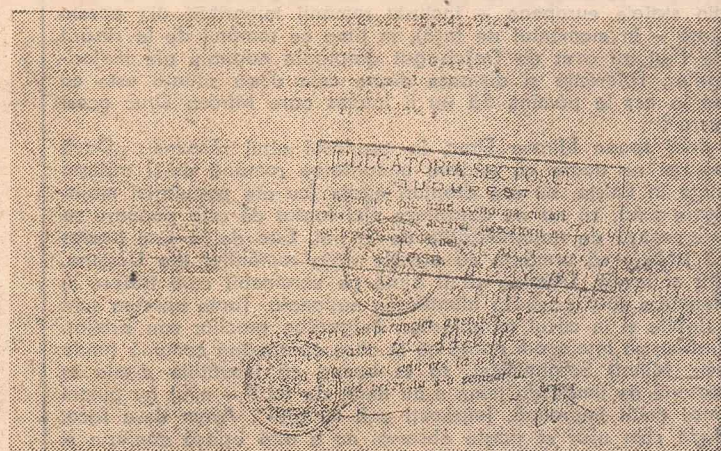
Vă rugăm să aprobați și să dați indicații factorilor de resort să i se atribuie spațiul din Calea Victoriei nr. 151 (col)

Partidul Social Democrat Independent este un partid înregistrat la Tribunalul Municipal București și, conform Decretului nr. 17, este desfășurată activitatea legal, cu respectarea C.P.R. 46.

De la domiciliu, apăsătorul

SECRETATUL GENERAL AL PARTIDULUI SOCIALIST AL DREPTĂȚII (INDEPENDENT)

Semnătura lui Petre Roman (în imaginea de sus, mîna) a „imobilat” documentul PSDI (imaginea alăturată), „implimentînd” un partid — afacerist într-o casă de patrimoniu. Sentința tribunalului (imaginea de mai jos) — apăsător pentru umbrela care acoperă imaginea respectivă.

Un personaj kafkian

La data de 6.08.1991, dl. Nicolae Oproiu, primarul de atunci al Capitalei, trimite pe adresa primului-ministru o sesizare, prin care, pe bună dreptate, cere evacuarea de către PSDI a sediului din Calea Victoriei și restituirea lui celor în drept. În această sesizare, printre altele, se arată: „PSDI s-a erijat în administrator unic al imobilului, executînd o serie întreagă de lucrări pentru care nu a obținut avizul Direcției Monumentelor Istorice, a modificat aspectul unui parc bucureștean, secular, pendinte de acest imobil (e vorba de rămășițele Codrului Vlăsiei! — n.r.), și a forțat depozitele sigilate ale Teatrului de Operetă”. „Da, imperativ urgent”, răspunde Petre Roman la această sesizare. Răspunsul său însă nu valorează nimic, atîta vreme cît nu dă o hotărîre scrisă în acest sens. Alex. Dan Popescu continuă să rămînă aici bine mersi.

Pe 13.08.1991, Comisia Națională a Monumentelor trimite o somație pe mai multe adrese: Parlamentului, primăriei și PSDI. În această somație se precizează: „conform Decretului nr. 91/5.02.1990, art. 1 și 3, absolut orice lucrări de construcții sau amenajare trebuie obligatoriu vizate de DMASI; cum lu-

crările efectuate de către dvs. nu împlinesc aceste condiții, ele sînt ilegale, căzînd sub incidența Codului Penal”. Nici această somație nu rezolvă nimic. În plus, după cum afirmă salariații Muzeului de Artă, PSDI nu plătește nici un leu chirie!

În această situație, dl Vasile Boroneanț, directorul Muzeului de Artă, se vede nevoit să apeleze la soluția extremă: tribunalul. Prin sentința publică nr. 2726, din 15.04.1992, Judecătoria Sectorului 1 București „dispune evacuarea pîrîului, necondiționat, din spațiul aflat în litigiu”. PSDI cere recurs, dar instanța respinge cererea ca fiind nefondată.

Cu toate acestea, Alex. Dan Popescu refuză cu încăpăținare să părăsească sediul. Și-a angajat paznici, amenință poliția, folosește cascadori și cîini lupi. Acolo el este stăpîn. Mai nou, participă la alegeri pe listele parlamentare, avînd ca semn electoral cumpăna. Conform articolului 360 din Codul Penal, „distrugearea sub orice formă (...) arheologică (...), se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani, interzicerea unor drepturi și confiscarea parțială a averii”.

Va fi, oare, Alex. Dan Popescu un alt viitor imun ce va scăpa de rigorile legii?

CĂTALIN APOSTOL ■

ne întrebăm și cu cine o vom face ● ÎN CARTIERUL Valea Cetății din Brașov coboară din munți urși flămînzi care caută hrană în conținerele de gunoarie ● ZIARELE dezvăluie sistematic nume de oameni și locuri precum și coduri ale conturilor secrete ale lui Ceaușescu. Guvernul de tranziție așteaptă noul guvern ca să-l salveze pe cel vechi. Cauza cauzelor e că stratul de sus al celor care conduc țara ar trebui să intre în anchetă, dar în ancheta unei justiții care va curăța mai întâi justiția de complici, compromiși și oameni de paie. ● GENEROZITATEA Venezuelei e fără de margini. În cadrul unui program de „imigrare selectivă”, între 40 000 și 80 000 de cetățeni ar putea trece Oceanul cu condiția să aibă cel puțin studii tehnice medii, să fie specialiști în irigații și mașini agricole, construcții de mașini, petrochimie, să fie artiști cu nume, regizori, muzicieni. Ei trebuie

să fie tineri, să aibă dinți sănătoși, să se poată reproduce convingător, să mînce puțin, să fie capabili să muncească neîntrerupt 16 ore pe zi. Candidații vor fi măsurați, cîntăriți, controlați să aibă unghiile curate. Merci, Venezuela! Guvernul Venezuelei anunță că poate livra în schimb României mari cantități de analfabeți. handicați, puscăriși cu experiență în domeniu ● LA MORGĂ s-a deschis barul Ritual Service S.R.L. E în studiu un program de rentabilizare a cimitirelor, capelelor funerare, bisericilor de cartier. Se așteaptă numai un oarece import de capital pentru ca noile stabilimente pentru alinaarea durerilor sufletești să aibă și față comercială ● AM TRĂIT prima mie de zile de la revoluție. În fapt am trăit prima mie de revoluții de la răscoală.

EVENIMENTE MICI

EXTERNE

Mircea Druc în capcană

„Domnule Druc, dv., în patria dv., ați trăit în fond o viață întreagă ca minoritar, în ciuda faptului că românii formează majoritatea populației din Basarabia. Ce drepturi ați asigurat, în calitate de președinte, minorităților țării?»; «Deci, pe dv. nu vă deranjează că printre pretențiile unor minorități se află și învățământul în limba maternă, o rețea independentă de școli, ba chiar o universitate?»; «Așa-ceva (ca „țara-mamă” să aibă grijă de minoritarii ei din alte țări n.n.) nu ar reprezenta un amestec în treburile interne ale altor state?». Iată câteva din întrebările pe care „Magyar Nemzet” i le pune lui Mircea Druc. Și bineînțeles, mo'dovean le ia pe toate de bune și cinste și răspunde cu sirg exact așa cum scontau ca el să răspundă cei ce l-au întrebat. Rezultatul — catastrofă: Mircea Druc dă (fără să vrea, desigur) apă la moară unguirilor, pornind de la false similitudini.

Iată unul dintre răspunsuri. „Dumnezeu să te ferească de soarta minoritară! Am trăit-o și știu ce înseamnă. Poporul nostru nu numai că și-a pierdut limba maternă datorită faptului că nu a avut dreptul la abcedar propriu, la școli, la universități, dar limba română a fost exclusă chiar și din administrație. Nu este întâmplător faptul că lupta noastră (adică a românilor din Republica Moldova n.n.) pentru independență a început cu lupta pentru limba maternă, cu recucerirea școlilor... Acest lucru este foarte important, pentru că prin sărăcirea sau deteriorarea limbii o națiune este frustrată de caracteristica ei cea mai importantă”. Perfect, dar ce legătură au aceste spuse cu unguirile din România? Nici una. Pentru că în timp ce românii de la răsărit de Prut erau tratați ca minoritari numai privind lucrurile la scara întregului imperiu bolșevic (și în condițiile în care obrăznicia și tepele ocupanților, ale minorității „rusofone”, care ocupase toate posturile și pozițiile-cheie, nu cunoșteau marginii), ei fiind, în realitate, la ei acasă, în Basarabia, de departe majoritari, ungurii din România sunt minoritari sută la sută, minoritari în adevăratul și deplinul înțeles al cuvântului, minoritari sădea, sunt 1,5 milioane de indivizi într-o țară cu 21 de milioane de etnici români. Prin urmare, una era ce drepturi aveau (și mai au încă) de revendicat și de obținut românii din Basarabia, și cu totul altceva la ce drepturi au dreptul ungurii din România. Aceștia din urmă au dreptul de a revendica drepturi de minoritari (atâtea câte le au minoritățile din statele europene — inclusiv românii minoritari din aceste state — în momentul de față), în timp ce românii de la răsărit de Prut au avut de (re)căștigat drepturile normale ale majoritarilor. Diferența și distanța dintre cele două situații este ca de la cer la pământ. Să nu fi înțeles oare Mircea Druc acest lucru?

Mai spune Mircea Druc, în cuprinsul altui răspuns: „Dacă pe noi ne doare că undeva minoritatea română nu-și trăiește viața în liniște, nu are drepturi egale (cu ale populației majoritare n.n.), să nu ne deranjeze nici faptul că alte popoare se interesează de naționalitățile de la noi. Este de la sine înțeles că trebuie să urmărim cu atenție viața românilor din Ucraina, dar și invers, Ucraina să îi ajute pe ucrainenii care trăiesc în România să-și păstreze identitatea națională. Toate acestea sunt valabile și în cazul maghiarilor, bulgarilor, grecilor sau sirbilor. Trebuie să înțelegem odată că în casa europeană comună (unde ești, Mihail Sergheievici, să te bucuri că inovațiile d-tale în materie de limbă de lemn n-au murit de tot? — n.n.) nu putem intra decât împreună. Împacăți unii cu alții”. Avem de-a face, după cum ușor se poate observa, cu o altă uriașă confuzie și deci cu o altă falsă similitudine. Despre care „români din Ucraina” este vorba? Nu cumva despre cei din Bucovina de nord și Basarabia de sud? Păi, aceștia locuiesc pe teritorii românești cotopte de bolșevici și făcute de Stalin cadou Ucrainei. Din nou, nici o legătură cu situația unguirilor sau a altor minorități din România. Dar „Magyar Nemzet” nu se împiedică de aceste „amănunte” și-și duce până la capăt acțiunea de semănare cu bună știință a confuziei. Să nu fi înțeles oare Mircea Druc că întrebările ce i s-au pus au fost tot atâtea capcane?

ION D. GOIA ■

Planetă în planetă...

Ceea ce s-a scris cu adîncă îngrijorare în legătură cu Africa în perioada socialismului prodigios dezvoltat se va întâmpla în **RUSIA TRANZITIEI**: în curînd, 15 milioane de șomeri totali vor bîntui dincolo de Nistru. Nu vor fi singuri: alți 30 de milioane de șomeri „parțiali” îi vor flanca pe termen lung... ● La 16 octombrie va avea loc înțînirea la vîrf a **PIEȚEI COMUNE**. Întrebarea care va domina reuniunea după frisonul danez și echivoca reacție franceză este „direcția în care va merge Europa”. Spre Bruxelles sau care încotro? Deocamdată la Bonn și Londra se vehiculează o cărare de mijloc: nici uniune bătută în cuie, nici o sumă de independențe paralele. E vorba de „Europa regiunilor”, adică ceea ce poate încurca în mod cordial pe toată lumea. ● **GORBACIOV**, părintele tot

mai contestat al relaxării estului, rămîne neclintit: nu se prezintă în fața Curții Constituționale a Rusiei. El nu acceptă să apară drept „mar-tor” în procesul comunismului. Adevărul este că liderul sovietic a fost protagonist. Toată problema se învîrtește în jurul ideii complexe dacă

TURNUL BABEL

Gorbaciov a fost cel mai prominent al CIA din istoria postbelică sau un simplu, co-ordonator de KGB dornic de o „față umană”. ● 1 500 000 de copii din **BOSNIA-HER-**

S-A ÎNTORS MASINA LUMII

Țiganii la indigo

În scopuri diversioniste, mulți s-au ocupat, peste hotare, de țiganii din țara noastră. Ungurii în primul rînd, și cei din Ungaria, și cei din diaspora, și cei din România. Aceștia din urmă au căutat să-și asocieze țiganii, i-au antrenat la diferite acțiuni, i-au determinat pe mulți să se treacă la recensămint drept maghiari. Însă, în toate cazurile, în timp ce unii sau alții se ocupau de situația din grădina românilor, duceau grija țiganilor din România și nu mai puteau de dragul și de mila acestor țigani, la ei acasă aveau cu țiganii exact aceleași probleme ca și noi. Saga țigănească este, mai ales, în spațiul est-european, aceeași, indiferent de țară; țiganii sunt trași la indigo.

Am scris cu alte prilejuri despre țiganii din Polonia, Ungaria, Cehoslovacia. Iată acum câteva date despre țiganii din Bulgaria, așa cum au fost ele transmise de agenția BTA. „Cea mai gravă problemă a romilor (a celor din Bulgaria, desigur, unde trăiesc între 600 000 și 1 milion de țigani, dintre care jumătate sunt de religie islamică n.n.) este șomajul: în unele zone, acesta afectează 90 la sută din totalul etniei, acest procent fiind de 7 ori mai ridicat decît media pe țară. Aproximativ 50 la sută dintre copiii de țigani nu frecventează cursurile școlare, fiind analfabeți. În același timp, din statisticile poliției reiese că o treime din crimele înregistrate în Bulgaria sunt comise de țigani. Potrivit aceluiași statistici, 31 la sută din violuri, 42 la sută din furturile prin efracțiune și 40 la sută din spargările din proprietatea privată sunt comise de țigani. Sunt frecvente cazurile de violență, incendieri, molestări de persoane, atacuri și crime comise de țigani. Rata ridicată a criminalității în rîndul romilor a stîrnit puternice resentimente față de țigani în Bulgaria. Poliția și-a intensificat acțiunile. Față de acestea, liderii țiganilor au declarat că problemele romilor din Bulgaria necesită soluții sociale, nu polițienești”.

După cum se vede, problemele bulgarilor cu țiganii lor sunt aceleași ca și ale celorlalți frați din fostul lagăr. Lăsînd la o parte faptul că știm dinainte ce înțeleg țiganii prin „soluții sociale” — să li se tot dea, să devină un fel de pensionari, de întreținuți, de azilanți în indi-

ferent ce țară s-ar afla, ne întrebăm: despre ce fel de „soluții sociale” poate fi vorba în condițiile în care majoritatea țiganilor nu vor să învețe și nu vor să muncească? Da, furturile, tilhăria, cerșetoria, prostituția și altele de acest fel în care excelează țiganii pot fi explicate și prin rata extraordinară a șomajului, dar șomajul ridicat la țigani vine de acolo că țiganii nu se duc la școală (ca să obțină calificarea și instrucția necesare pentru a fi angajați) și că vor câștiga mari cu muncă puțină sau fără muncă. Concluzia: pînă nu vor înțelege că trebuie să-și pună burta pe carte și osul la treabă serioasă, grea și pînă nu vor învăța să respecte munca altora, avuții altora și pe cei din jur, țiganii nu vor putea intra în rîndul lumii, oricît de des ar cuvînta liderii lor la televizor.

Tot iese Hitler din mormînt

Cei care nu-l lasă pe Hitler să stea acolo, unde-o fi el, sunt rușii. Ei se arată obsedați de persoana Führerului și-l aduc mereu și mereu în năgînile ziarelor sau pe ecranele televizoarelor. De curînd, televiziunea moscovită a transmis un film documentar, bînuit ca provenind din arhivele secrete ale KGB-ului, în care, pentru cîteva secunde, s-a putut vedea cadavrul unui german care semăna cu Hitler. Comentatorii documentarului au afirmat că este chiar cadavrul Führerului, „Komsomolskaia pravda” a opinat că avem de-a face cu sosia lui Hitler iar „Spiegel TV” a susținut că-i vorba de cadavrul unui simplu soldat german care avea o mustață asemănătoare cu a lui Hitler.

Indiferent care dintre afirmațiile de mai sus este cea exactă, trebuie observat că Führerul, chiar de-ar mai fi acum în viață, la cei peste o sută de ani ai săi n-ar mai reprezenta nici un pericol pentru semînția muscălească. De aceea, cred că pentru ruși ar fi cu mult mai util să verifice dacă mumiă din mausoleul moscovit este chiar a lui Lenin și nu cumva a vreunei sosii ori pur și simplu o figură de ceară (a circulat cu insistență un astfel de zvon) și dacă în mormîntul lui Stalin se află chiar oasele lui Iosif Vissarionovici și nu ale alt-

cuiva, pentru ca rușii să nu se pomenească, Doamne păzește!, cu cei doi din nou la Kremlin și să înceapă o altă eră nouă în istoria omenirii.

Ori să navigheze, ori să se scufunde

Chinezii afirmă, fără cea mai mică intenție de calambur, că la apropiatul congres al partidului comunist principală problemă ce se va dezbate va fi cum să treacă China cit mai repede la capitalism, chiar dacă termenul „capitalism” nu va fi utilizat deloc. Fiindcă toate măsurile luate în ultima vreme în China către un asemenea țel sunt îndreptate. Recent, în guvernul de la Peijing a fost numit un nou ministru de finanțe (la chinezi, deținătorul acestui post are prerogative și puteri mult mai mari decît în Europa), care s-a pronunțat fără echivoc pentru o dezangajare foarte largă a statului în economie. „Întreprinderile, a spus noul ministru chinez de finanțe, trebuie lăsate ori să navigheze (adică să-și dovedească vigoarea, viabilitatea, să se poată menține prin propriile lor forțe la suprafață și să ia în piept vînturile și valurile n.n.), ori să se scufunde”, intrucît „tezausul public nu este un colac de salvare”. După cum se arată într-o corespondență AFP, în prezent, în China două treimi din întreprinderile de stat lucrează cu pierderi foarte mari și în condițiile economiei de piață ar da urgent faliment, dar ele continuă să funcționeze — ca urmare a subvențiilor. Acestea se ridică anual la 90 de miliarde de yuani încercînd greu bugetul țării care înregistrează an de an deficite (în 1991 deficitul bugetar al Chinei a fost de 20,7 miliarde de yuani). Potrivit AFP, noul finanțist al Chinei apreciază că dezangajarea statului este de dorit nu numai pentru echilibrarea bugetară, ci și pentru „reajustarea structurii economice”, cu alte cuvinte, pentru făurirea unei economii de piață. Acestea luări de poziție (și acțiuni, pentru că s-a trecut deja la fapte: subvențiile la cereale au fost reduse) întăresc convingerea că și pentru chinezi capitalismul este inevitabil, chiar dacă ei mai utilizează lozinci comuniste și mai organizează congrese ale p.c.

ION D. GOIA ■

Dai un ban, dar stai în față

Este cunoscută ardoarea cu care Germania postbelică a militat, la nivel oficial, pentru respectarea drepturilor națiilor față de care se simțea (și avea de ce) vinovată. Pe de altă parte, Constituția Germaniei era (și încă este) cea mai îngăduitoare din Europa cu solicitanții de azil. Iată, însă, că zeceile de mii de emigranți din țările est-europene, mai ales din România, au influențat opinia publică într-o asemenea măsură, încît se pune chiar problema revizuirii Constituției în ce privește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cei ce doresc să se stabilească în Germania. Efectul imediat al manifestărilor violente de nemulțumire ale nemților, care consideră că au asistat suficient la demonstrațiile de comportament ale țiganilor (fiindcă 60 la sută din „românii” plecați sînt... țigani), a fost acela că îi vor face pachet și ni-i vor trimite înapoi. Nu fără să se asigure că tot țiganul va fi bine reprimat în România, că nu va fi persecutat etc. Să nu cumva să-i vină din nou dor de ducă... Cu alte cuvinte, germanii vor pentru țigani drepturi cu carul, dar nu la ei în țară. Puțină abdicare de la principii, un pic de neluare în seamă a „internaționalismului” rasei în cauză, și iată că nemții s-au descurcat. În plus ne oferă și bani. Milioane de mărci. Pentru „integrarea în societate” a „solicitanților de azil români”. Dai un ban, dar stai în față. Adică îți păstrezi peluzele curate.

RADU RUSCANU ■

RADU BUDEANU ■

MARTIRII ANTICOMUNISTI AI VRANCEI

Din tunelul crimei, vom ieși doar prin adevăr

■ Noi sîntem firi slabe. Tata n-a fost așa. Pentru el, libertatea însemna mai mult decît viața. ■ Ileana Mihail, din Năruja, a născut în închisoare. După naștere, i-au luat fetița. ■ Cînd l-a văzut a leșinat. ■ Așteptam semnalul unui avion, care n-a mai venit. ■

Anii 1949—1950 au fost și în satele din Vrancea vreme de disperare, de nădejdi și de tortură. Țăranii nu se mai puteau feri de colhoz decît fugind în munți. Mulți au luat arma, crezînd că „vor veni americani” și nedorind să pătească rușinea ca eliberarea țării, pe care o credeau foarte aproape, să-i găsească bîcșnici, încovoiați de ucenicii lui Stalin.

Ce a urmat se credea că se știe. Dar abia acum iese la iveală, nefardat, adevărul crunt al prigoanei și crimelor comise atunci de in-

A murit la Gherla.

Nu-i știm mormintul

LUCIAN BERCUCI: Era pe vremea finului, iulie—august. Trebuie să fi fost în 1950, că eu aveam 11 ani. Tata lipsea de acasă. Credeam că-i la coasă. Aveam o poiană mai departe unde se adunau 2—3 zile. Într-o seară, s-au adunat la noi mulți vecini. Le simțeam frămîntarea, dar nu înțelegeam de la

Clementa, soția lui Alexandru Bercuci

ce vine. După cîteva zile, lumea vorbea că tata e fugit în munți. Apoi, mai mulți ziceau că el e în satul Colacu, s-au dus la un schit, să-l petreacă. Fratele meu Niculae n-a mai venit. S-a aflat că l-au ridicat de acolo. Și ridicat a fost.

A urmat vinerea lui tata. Mama și toate rudele, mai cu seamă rudele din partea mamei, erau cercetați de securitate. Îi anchetau la Vidra.

Pe tata l-a vindut fratele lui, Moș Ion Bercuci. Pe toți îl băteau, sînt convins că l-au chinuit și pe el, dar el i-a pus pe urmele fugarului. Pe urmă, toți ai lui au dus-o bine, asta așa-i. În primăvara lui 1951, l-au prins pe tata. Am auzit că l-au arestat undeva prin satul Scoruș, din comuna Reghiu. L-au dus acasă. Parcă-l văd... Ce-i, tată? Joacă-te, pe-aici, prin grădină.

E copilul meu. Lucian Ionuț. Înfiat. Cînd l-am luat la maternitatea Polizu, avea 17 zile. Acum are doi ani și două luni.

Iertați întreruperea. Am revăzut în minte momentul acela cînd l-au adus aici pe tata. Securității erau în civil. Tata i-a servit cu vișină, cu pe oaspeți... cu mîncare. Pe unul din secușiști îl cheama Ciolan. Altul știu că a ucrat, mai tîrziu, la ILF în Vidra, pînă s-a pensionat. Îl văd și acum prin Vidra. Nu mă ntrebați cum îl cheamă. Poate-o fi știut, dar am uitat. Sau poate nici n-am vrut să știu, n-are importanță.

Ne-au luat pămînt, casă, tot, pînă la lingură, am rămas cu hainele de pe noi, și mama și noi, toți copiii. Ne-a ținut o vreme la el fratele ei, Nea Toader Tănjală. Doamne, citii schingiuiseră și pe ea, și pe Nea Toader, și pe alții, să spună unde-i tata. Cel mai rău îi bătea Ciolan, așa spunea mama.

Pe tata l-au condamnat la 15 ani muncă silnică și confiscarea averii. Ne-au confiscat mașina de dărăcit lînă, pe cea de tricotat, atelierul de tîmplărie și de mecanică. Toate erau făcute de el. Pînă și camionul. Tata n-avea școală, învățase meserie singur, dar, dacă-i dădeai metal și scule îți făcea orice, și pușcă. De asta-i zicea lumea în sat «Neamțu», iar nouă ni se zice «ai lui Neamțu».

Nu-i cunoaștem mormintul. A decedat la Gherla, în 1959. A venit comunicare că a murit de insuficiență cardiacă. Nu suferise de inimă. La televizor, în MEMORIALUL DURERII, i-am văzut și lui numele scris pe ecran, între martirii uciși la Gherla.

Mama a pus în cimitirul bisericii din sat o cruce și acolo mergem. Ea a murit anul trecut. Scrisese într-un caiet tot ce-a îndurat. N-a scris frumos: așa cum putea ea. Nu-i în casă caietul, trebuie să fie pe la vreun frate de-al meu sau pe la o soră.

În așa zisele bătlîi, pe mulți i-au împușcat în munți. Pe ceilalți i-au băgat în pușcării ca legionari. Și pe tata. Or el n-a fost niciodată legionar: știu de la mama. Legionarii din sat au intrat în partidul comunist. Petrică Cucu a fost secretar de primărie, la Valea Sării, pînă s-a pensionat. Trăiește. Ei sînt actualii fesenști și fedesenști. Gheorghe Giurgea, legionar, a fost secretar de partid, director de școală, inspector școlar. Nu-i nici fesenist, nici fedesenist, că a murit.

Pe Gheorghe Pîntea l-au arestat mai tîrziu, nu atunci cu tata, cu Ion Bratu, cu Gheorghe Macovei și cu ceilalți. Cînd l-au arestat pe Pîntea, era secretar de partid în Colacu. S-a întors din închisoare și a murit anul acesta. Dar eu tot nu înțeleg de ce sînt cu emanații cei din familia lui. I-adevărat că, de pildă, fiica, dna Niculina Potop, are soțul inspector școlar.

Sînt multe de spus, dar, deocamdată, nu toate. Mă ntrebați dacă mă mai tem, încă? Da. Să vă explic? Aș putea, dar n-o fac. Din cauza asta. Dacă n-aș sta aici, poate.

Noi sîntem firi slabe. Tata

n-a fost așa. El a pus libertatea mai presus decît viața.

Bătea sălbatic unul Ciolan

Venise unul Lupșa, nu știam că-i securist, care a umblat toată Vrancea, să ducă oameni în pădure. Mai era cu el și unul Gheorghe Corneliu. Se închinau, făceau rugăciuni. Mulți, foarte mulți au dus acolo-n munți. Avocatul Ion Nicoară, de aici, din Bîrsești, a zis că nu-și bagă capul. Da', cînd m-au ridicat pe mine, l-au ridicat și pe el. Nu s-a mai întors din pușcării. Pe mine m-au luat într-un miez de noapte, prin august 1950. Aduseseră-n sat trupe, de au umplut pămîntul. Soțul meu, Costică Manoliu, fost diriginte de poștă, era arestat. Băiatul, Victor, era fugit în munți. Pe amîndoi i-au executat la Galați. Nici azi nu le cunosc mormintele. Pe mine m-au condamnat la un an și jumătate, da' m-au ținut în pușcării doi ani. Apoi, am avut domiciliul forțat în satul natal Găuri, acum se cheamă Livezile. Aici, acasă, cînd m-am întors, prăpădiseră tot, tot.

În arest la Galați, am văzut pe sfoară flanelul băiatului meu Pompiliu și, așa, mi-am dat seama că-i și el acolo. Tîrziu am aflat că, la Năruja, îl bătu sălbatic unul Ciolan, cu o rangă de fier. Tot acolo, în închisoarea gălățeană, Ileana Mihail, din Nereju, a născut o fetiță, l-au luat-o, după naștere.

La Misjea, deasupra de noi, la etaj, erau întemnițate și Consuela Drăghici, prietena lui Iuliu Maniu, și dna Antonescu, soția mareșalului, și dna Mihalache. Pe ele le scoteau la aer doar o dată pe săptămînă. În biserica din curtea pușcării lîneau arpașul. Era grozăvenie acolo.

Acum, băiatul meu, Costică, se judecă, pentru o bucată de pămînt, cu primăria Bîrsești. Unii zic, și-acum, că tot Iliescu-i bun. O fi pentru ei. Eu am văzut prea multe ca să mai cred asta. Am împlinit 92 de ani în august. Numele e cum v-am spus, așa mă numesc eu: Cucoana Manoliu.

Ioană de străbunic

Dra Ligia Bălan (21 de ani, Vidra): Tatăl bunicei mele materne, Nică Mihail, din Năruja, a fost arestat în grupul aceluia Lupșa, de care povestesc toți că era securist deghizat. Mi-a povestit bunica, Marioara Năstase, că l-au bătut de i-au făcut rîni

ternaționalistii locali împotriva românilor care puneau libertatea mai presus decît viața.

Puținii supraviețuitori privesc și azi speriați în jur cînd povestesc. Mai trăiesc încă unii din călăii care i-au schingiuit.

Apoi, substanța faptei celor ce i-au vindut lucrează și în urmași.

Teama ostracizaților de altădată n-a dispărut definitiv. Poate și pentru că încă nu sînt cunoscute bine chinurile martirilor rezistenței antistaliniste în România. Așa încît, pînă mai există oameni care să depună mărturie pentru ei, să-i ascultăm.

adînci de un lat de palmă. S-a îmbolnăvit de plămîni și nu s-a mai vindecat. A făcut 12 ani de pușcărie. Mama a crescut cu un fel de parolă: «Dacă vine un străin, care-ți spune că e bunul tău și vine de la închisoare, mă chemi de urde oi fi!» Cînd a venit, după 12 ani, bunica

Nică Mihail (stînga): 12 ani condamnare
Radu Mihail (dreapta): 14 ani condamnare
Nu vor citi aceste rînduri: au murit, după ce și-au răbdat pînă la capăt supliciul

era la strîns finul, la 5—6 kilometri de casă. Fetița a alergat pînă acolo, iar bunica a venit tot așa, a dat fuga într-un suflet. Cînd l-a văzut, a leșinat.

Mi-l amintesc vag: un om tăcut și foarte slab. Vorbea rar, dar mi se părea întotdeauna că spune cele mai potrivite cuvinte.

De 30 de ani tot incerc să uit

ION BRATU: Amenințarea colectivizării a produs frămîntări mari, prin anii '49—'50. Atunci s-a ivit rezistența în munți. Am fost anuanțat și eu, și vecinul meu Alexandru Bercuci. Pe 23 iulie 1950, s-a dat pe față organizația. Unul Lupșa, pe care eu nu l-am văzut în 12 ani de pușcărie, a anunțat că rezistența din toată țara, împreună cu armata, îi dă jos pe comuniști. A fost și aici, în Colacu, o adunare subversivă. Ne-am adunat mulți, noaptea, într-o țarină a lui Bercuci, numită PE PODURI. Așteptam semnalul unui avion. Erau vreo 40 de bărbați. De aici și din satul vecin, Poduri. Am așteptat de-

geaba. Cei din Poduri n-au fost puși: acolo n-a fost apăsă; nimeni. Pe noi ne-a pîrît cineva, că nu se înțelege altfel. Alexandru Bercuci a stat o vreme fugit. Au schingiuit o pe soția lui. Și pe bîiat, pe Niculae Bercuci, deși nu făcuse armata, l-au condamnat. Pe mine m-au purtat mai înți pe la Vidra, la Poșani, la Colăți. M-au condamnat 12 ani. Dar asta după un an și două luni de anchetă. Cu declarații dictate. Cu... multe. Nici nu pot să povestesc tot. Era greu să reziste cineva la torturi. Dacă notați, vă spun închisorile prin care am trecut: Galați, Jilava, Gherla, Aiud, Oenele Mari, Caransebeș, Tîrgu Ocna, Aiud, Colonia de muncă Strîmba, de lîngă Brăila și iar Aiud. Între două închisori, de fiecare dată, drumul trecea pe la Jilava. Toate deplasările le făceam cu ochelari de tinichea. M-au eliberat din Aiud, la 25 septembrie 1962. Fusesem luat fără haine groase. M-am îmbolnăvit de plămîni. Știti cum vine asta: dușmanii comunismului răceau, așa, de-ai dracu' ce erau. Din 1932, trei ani am umblat prin sanatorii. Dar suferam de mai multe. La Gherla mă puseseră pe tabel pentru mina de la Baia Sprie, dar eram prea bolnav și nu m-au mai putut trimite: ajunserăm la vreo 35 de kilograme. Palmele îmi erau străvezii, ca foia de țigară. Cel mai rău a fost la Galați, la Aiud și la Gher-

Ion Bratu încearcă zadarnic să uite

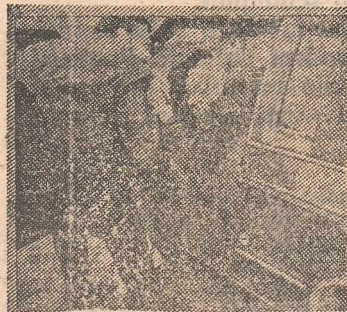
la. Și, mai crunt decît oriunde, în anchetă la Galați. În '62, la eliberare, în casa mea stătea un milițian, iar în curte năpădiseră bălăriile. Era vai și-amar de tot ce avusesem. Soția mea divorțase. Eu nu vedeam în spatele meu decît milițieni și securiști. Nici acum nu pot să dorm liniștit. Și respir greu. Și mă doare mijlocul. Și nu mai văd bine. De 30 de ani, tot incerc să uit.

Pagină de :
DORIN GHERGHINESCU

SĂNĂTATE

VINDECĂRI
MIRACULOASEUn infirm
își redobindește
sănătatea

Cazul paralizicului Dario din Trieste a stîrnit senzație și a îndemnat mulți medici să-și reconsidere părerile

față de terapia naturistă. Cînd, cu mii de ani în urmă, omul, se pare, a stăpînit secrete profunde ale naturii și a folosit tocmă de aceea mijlocii simple, eficace și lipsite de nocivitatea medicamentului de sinteză. O parte din aceste cunoștințe s-au păstrat în templele budiste și în folclorul medical extrem orientat. Dar să revenim la Dario.

„La vîrsta de 14 ani, povestește acesta, am simțit, de

la o zi la alta, cum unul din picioare mi se anchilozază. Doctorul a fost de părere că este vorba de o entorsă și mi-a prescris pomezi antiinflamatorii. Dar boala avansa rapid și în scurtă vreme piciorul deveni rigid și imobil. Diagnosticul de osteomielită m-a obligat să mă internez de nenumărate ori. Mi s-a recomandat să fac tratamente periodice cu antibiotice. Acestea îmi ameliorau suferința pentru scurtă vreme, dar boala revenea de fiecare dată”.

În cele din urmă, Dario s-a resemnat cu ideea că a rămas invalid pentru totdeauna. Purtat pe brațe și în scaunul cu roțile și-a dus viața de infirm grav pînă la vîrsta de 30 ani. Apoi, într-o zi, s-a produs miracolul. Cîneva i-a dăruit o carte de alimentație macrobiotică. Fără să ceară sfatul nimănui, Dario și-a adaptat nutriția la prescripțiile lucrării. Cîrpa indicată prevedea un regim alimentar adaptat bolii sale și comprese cu plante pe piciorul tumefiat. După numai cinci aplicații, inflamația a început să se retragă și tegumentul să-și recapete culoarea normală, dispărută cu 15 ani în urmă. O lună mai tîrziu, piciorul și-a recîștigat mobilitatea și de atunci fostul invalid poate efectua plimbări lungi și promenade cu bicicleta.

În fapt este vorba
de o redescoperire

Tratamentul macrobiotic a fost cunoscut încă din antichitate și este descris pe larg în vechile cărți din China. El se bazează pe menținerea echilibrului dintre cele două principii fundamentale ale terapiei extrem-orientale: Yin și Yang. Potrivit filozofiei chineze, sănătatea este condiționată de bilanțul pozitiv al acestor două forțe. Yin reprezintă partea slabă, Yang partea puternică. Predomnanța uneia perturbă armonia fizică sau psihică. Alimentația este și ele investite cu proprietăți Yin (fructele și verdețurile) și Yang (legumele și peștele). Tratamentul se completează cu masaj tip shiatsu.

Românul
Aurel Simionescu
trăiește o experiență
asemănătoare

Domnul Aurel Simionescu din București și-a redobîndit sănătatea folosind o metodă asemănătoare, dar excluzînd din dietă orice preparat carnat sau trecut prin foc (fiert,

copt sau prăjit). Dumnealui ține însă să precizeze: „Sănătatea se cucerește numai prin împăcare cu Dumnezeu, stăpînul absolut al trupului și alimentelor pe care le utilizăm”. Iată ce ne mai declară în continuare:

„Omul a abdicat de la legile universului și a căzut pradă poftelor și plăcerilor gurmănde. Ca să aflu toate acestea a trebuit să mă lovesc de pragul de sus. La început a fost boala. După o rezecție la stomac în proporție de 60%, m-am pomenit cu niște varice enorme. Mi-am dat seama că ceva trebuie să se schimbe în dieta mea alimentară. Atunci m-am adresat unui institut de medicină tradițională din Japonia. Răspunsul a fost categoric: re-

venirea la alimentația naturistă, cea pe care omul a părăsit-o cu mii de ani în urmă. Deci, în exclusivitate fructe, legume și cereale crude. Se elimină complet carnea, zahărul, ouăle, alcoolul, cafeaua, toate alimentele murate sau iritante și toate mîncărurile trecute prin foc. În capitolul Ghagavad-Gita din Mahabharata se spune:

Sînteți ceea ce mincați. În Biblie se spune de asemenea același lucru în mai multe locuri.

Am urmat tratamentul prescris și după numai șase luni mi s-au petras varicele. Organismul meu a căpătat vigoare, sănătate, un excelent echilibru nervos. De atunci, am uitat ce este boala.

Consum la masa de dimineață rădăcinoase (deci plante nevăzute de soare): morcovi, păstîrnac, pătrunjel, țelină, sfeclă roșie, totu ras și amestecat cu grîu incolțit, fulgi de ovăz sau tărîțe de grîu și piine neagră, integrală, de la care consum numai miezul. La cea de a doua masă, legume de sezon văzute de soare: frunze de varză și salată, spanac, lobodă, stevie, urzică, pătrunjel, mărar, castraveți buburoși, dovlecei, ardei gras, rar cîte o roșie. La masa de seară folosesc fructe, dar numai de origine indigenă (recoltate din perimetrul geografic și magnetic al țării mele), amestecate cu puțină miere, nuci, alune, migdale, semințe de floarea soarelui, mei, năut, toate în prealabil muiate.

De fapt cei care gîndesc și fac ca mine, redescoperă în realitate un mod de viață pe care omul l-a părăsit prin greșeli fatale: bunul plac și comoditatea, amîndouă decurgînd din ignorarea legii conservării energiei. Cei care izbutesc cu ajutorul lui Dumnezeu să-și impună un asemenea mod de nutriție scapă de orice boală sau maladie cronică. Am mai vorbit pe larg despre toate acestea într-un articol publicat în „Flacăra” din 6 mai a.c. Celor ce doresc să-mi urmeze sfaturile, le ofer cu plăcere indicații suplimentare la telefon 75 33 82.

Documentare și prezentare
LIVIU TIMBUS

Speranțe pentru
diabetici: pancreas
artificial implantabil

Cea mai serioasă formă de diabet, se știe, este aceea în care secreția insulinei de către pancreas devine insuficientă sau nulă. Tratamentul convențional constă într-o injecție zilnică cu insulină, asociată cu regimul alimentar și exercițiul fizic. Dificultatea constă, însă, în menținerea unei cantități stabile de glucoză în sânge și supravegherea permanentă. În cazurile disperate, nu puține la număr, singurul mijloc de salvare este grefa glandei pancreatice. Tehnica este dificilă, donatorii puțini, tratamentul ulterior extrem de complicat. Tocmai de aceea, medicii au încercat să găsească noi metode de vindecare. O echipă de specialiști din Shrewsbury, Massachusetts, S.U.A., propune utilizarea unui pancreas artificial implantabil. Metoda a fost pusă la punct și testată, vreme de cinci luni, pe zece animale cu diabet (provocat prin înlăturarea pancreasului). Este, de fapt, un minuscul aparat, compus din două compartimente, ce se brânșează pe o arteră și pe o venă de circulație. Ingenioasa tehnică prezintă mai multe avantaje: menținerea unei glicemii constante, realizată printr-o

operație mai simplă decît transplantul de pancreas și renunțarea la tratamentul ulterior.

Și japonezii luptă
împotriva cancerului,
dar îl mai și înving!

O echipă de cercetători de la Universitatea japoneză Nagoya au pregătit o ingenioasă particulă anticancer-roasă. Este vorba de un lipozom, în care se încorporează mai multe zeci de anticorpi. Dirijat spre celulele tumorale, are capacitatea de a se fixa pe acestea. Magnetizați înainte de utilizare, lipozomii permit, grație unui sistem video, observarea evoluției lor în organism și, implicit, reperarea celulelor maligne.

Laptele
și caria dentară

Fără a pretinde că ocolește celelalte regiuni, se poate afirma că maldia dentară numărul unu — caria este specifică țărilor bogate, unde se înregistrează un consum excesiv

de produse zaharoase. Tot în aceste țări se și caută cu precădere remediul. Certe rezultate au dat studiile întreprinse la Universitatea Melbourne, Australia.

Astfel, o substanță extrasă din lapte s-a dovedit capabilă nu doar să reducă profunzimea cariei, ci și s-o anihileze! Este vorba de așa-numita fosfopeptidă, extrasă dintr-o proteină ce dă consistență laptelui.

Zahărul, în exces, hrănește cele aproximativ 300 de tipuri de bacterii, care se află în mod normal pe dinții noștri, la suprafața emailului. Multe dintre aceste bacterii au capacitatea de a transforma zahărul în acid lactic, adevărat coroziv pentru fosfatul de calciu, principal constituent dintelui. Din fericire pentru noi, saliva posedă o anumită capacitate de neutralizare a acidului. Poate chiar reface o parte a fosfatului de calciu pierdut. Numai o parte, însă.

Descoperirea cercetătorilor australieni promite înlăturarea definitivă a sîcîtoarei maldii. Providențiala fosfopeptidă, ce se poate extrage cu ușurință din lapte, în combinație cu calciul și fosfatul, conduce la o reacție de distrugere a acidului coroziv, cu o putere de 30 de ori mai mare decît cea a salivei. Adăugarea fluorului, binecunoscut pentru acțiunea sa preventivă, asigură un succes deplin în noua metodă de eliminare a cariei dentare.

VINDECĂRI
SPECTACULOASESinuciderile pot fi...
prevenite!

Cercetări suedeze și americane au relevat că mai mult de două treimi din persoanele cu tendințe de sinucidere prezintă în lichidul cefalorahidian o cantitate anormal de scăzută de serotonină (neuromediator al creierului)!

Autorii studiului propun administrarea, într-o anumită doză, a acestei molecule, sau a derivatelor ei, tuturor persoanelor depresive. În felul acesta, s-a afirmat, se poate obține prevenirea tentativeilor de sinucidere.

Cafeaua nu ucide
bărbații!

Contrar opiniei răspîndite, cafeaua (sau cafeina) nu mărește riscul de accident cerebral sau infarctul miocardic. Această teză a fost susținută și demonstrată de un colectiv de oameni de știință

de la Universitatea Harvard (Boston), în urma unui studiu efectuat asupra a 45.589 de bărbați, avînd vîrste cuprinse între 40 și 75 de ani, fără antecedente în materie de boli cardio-vasculare. Cercetările, întinzîndu-se pe o perioadă de 10 ani, au dus la rezultate surprinzătoare. Astfel, băutorii a mai mult de patru cești de cafea pe zi, prezintă un coeficient de risc de accident cardio-vascular de 1.04 la sută, foarte apropiat (1 la sută) de cel al neconsumatorilor. Mai mult decît atât, marii iubitori de cafea decofeinizată prezintă un risc de accident ce crește semnificativ, atîngînd o proporție de 1.63 la sută. Concluzia pare a fi cît se poate de clară și ea a fost exprimată de cercetătorii din Boston: consumul unei cantități mari de cafeină, asociată chiar cu ciocolată, ceai sau cacao, nu duce la creșterea pericolului de accident cardio-vascular.

Rezultatele îi privesc, însă, doar pe bărbați. Se speră, într-un viitor apropiat, la confirmarea lor și asupra femeilor, dintre care, se știe, multe sînt mari iubitoare de cafea și... ciocolată.

Documentare și
prezentare de
LIANA TATOS

Evaziunile fiscale sînt în floare

Românii cred că l-au apucat pe Dumnezeu de un picior atunci cînd intră într-o relație/afacere cu un partener străin. Se întîmplă, nu de puține ori, ca aceste contracte societatea franceză de conpartea străină, dar și mai grav este că autohtonii noștri sînt păcăliți cînd se așteaptă mai puțin.

La începutul anului 1992, societatea franceză de consultanță „INTER — EURO-PA” SRL, cu sediul în Cluj, și avînd ca principal asociat pe cetățeanul francez Michel Angel, prin intermediul societății cu capital privat, din Sibiu, SC „MB” SRL — căreia îi plătește 225 mii lei — intră în contact cu societatea comercială cu capital de stat „CEMA” SA din Sibiu. Între „INTER-EUROPA” și „CEMA” se încheie un contract de asistență tehnică în termeni generali, fără a se stabili datele calendaristice de realizare a obligațiilor contractuale ale societății franceze și nici alte clauze obligatorii. Firma străină își

luase angajamentul — verbal — de a pune în legătură „CEMA” cu investitori francezi și occidentali ca potențiali parteneri comerciali, precum și să o ajute să obțină credite de la guvernul francez și alte organisme internaționale. În perioada 8—20 martie a.c., Michel Angel și încă doi angajați români au întocmit un „Business Plan”, în urma căruia societatea „INTER-EUROPA” a încasat, în data de 18 martie a.c., de la „CEMA” suma de 4 736 843 lei — din care 1 800 000 lei au fost virati în contul personal al lui Michel Angel, reprezentînd contravaloarea documentelor de cazare și masă, din perioada sărbătorilor de iarnă din 1991, de la stațiunile din Alpii francezi și Anglia!

În urma verificărilor întreprinse de Garda financiară Sibiu, la „CEMA”, s-a constatat că în afara celor 4.736 milioane lei, societatea a mai plătit suma de 502 800 lei, reprezentînd un studiu de fezabilitate întocmit de SC

„PROCEMA” SA București. Ambele sume au fost trecute de „CEMA” pe cheltuielile generale ale societății diminuînd impozitul pe profit. Luați la bani mărunți, cei de la „CEMA” și comisarii Gărzii au recalculat impozitul pe profit în condițiile Legii 12/91 completată cu Legea 56/91, ocazie cu care s-a stabilit că societatea păgubășă trebuie să verse la bugetul administrației centrale de stat suma de 2 131 396 lei.

Cercetările continuă la Cluj printr-un control al Gărzii financiare privind societatea franceză „INTER-EUROPA”. Nu se poate să nu mai fie ceva în neregulă. Sau, poate, ne înșelăm. Să sperăm că nu!

Cu această ocazie recomandăm firmelor românești să fie cu ochii în patru în momentul cînd se angajează la o colaborare cu parteneri străini, chiar dacă sînt terțe persoane influente ce urmăresc ca din asemenea aranjamente să se aleagă cu ceva...

ION RUSU

Porcii noștri unde sînt?

Întreprinderea de Stat pentru Creșterea și Îngrășarea Porcilor (ISCIP) Ceala, din județul Arad, a devenit Societatea Comercială „SUINPROD” SA Arad. La Fierma nr. 10 Complex Sintoma a „SUINPROD”-ului s-au petrecut lucruri nu tocmai creștinești. Din decembrie 1991 pînă în vara acestui an s-au furat 130 de porci și 3 500 kg furaje concentrate, valoarea totală cîrîndu-se la 1 482 120 lei. Subtilizările s-au produs noaptea, cu complicitatea celor care erau desemnați de unitate ca nici un animal să nu iasă pe poartă

aibă și cite-o friptură pe grătis, cei 5 apărători ai avutului fermei au mai luat 2 porci pe care i-au tranșat în familie. Animalele au fost transportate cu mașina tehnicianului veterinar.

— Pofta vine mîncînd, zice un proverb. Paznicii Subotnicu și Chis, ca să-i arate veterinarului că friptura le pică și lor bine, fură 2 porci și-i duc la locuințele personale. După care urmează țuica fiartă și șoricelul...

— Gavril Oprea, din Arad, cumpără 6 porci în greutate de 35 kg/cap de la paznicii Chis și Subotnicu, marfa valorînd 61 mii lei. Paznicii au

Belele cu tărîță și făină

Criza de cereale s-a repercutat asupra populației, care a fost trecută la obișnuitele cartele de pîine în multe orașe ale țării. Cel ce răspund oficial și care ar trebui să drămuiască pe cît posibil rezerva de grîu, simt că acum e momentul să se îmbogățească. Și învîrtelile merg de la Romcereal pînă la toți factorii de răspundere. Dacă se mai poate vorbi de așa ceva în acest prezent incert.

Garda financiară a județului Dolj a efectuat 26 de controale la mori de măcinat grîu. Și, fără prea multă bătaie de cap, au ajuns la următoarele constatări: nerespectarea cotelor de uium care trebuiau practicate; uiumul reținut nu a fost predat la Romcereal, fiind valorificat în beneficiul propriu; neevidențierea corectă și completă a cantității de uium și neîntocmirea documente-

lor de evidență primară. S-au aplicat 10 amenzi în valoare de 290 000 lei și s-au confiscat 7 200 000 lei, sumă încasată necuvenit. Exemplele spun de la sine totuși: — la SC „Morărit Service” SA Craiova procentul de uium a fost de 15% în loc de 10%, venitul încasat ilicit a fost de 5 378 000 lei.

— la SC „Tomfal” SRL Timburești (moară satească) s-a constatat că livrarea a 329 kg de tărîță de grîu a fost nelegală, deoarece soldul la acest produs, în registrul de măcinat, era zero. Responsabilul a fost amendat cu 10 mii lei conf. Legii 12/90 și contravaloarea mărții încasate de 26 500 lei a fost confiscată.

— la Moara Segarcea — Secție a SC „Morărit-panificație” SA Craiova, s-a constatat că în perioada 1 februarie — 31 iulie a.c. a mă-

cinat grîu pentru populație în cantitate de 462 de tone pentru care a reținut 63 de tone uium. Potrivit prevederilor HCM 1208/57 (ce legi noi avem — n.n.) și Hot. Guv. 191/91, art. 3, „Morărit-panificație” Craiova trebuia să predea uiumul către Romcereal pentru a fi livrat beneficiarilor de repartiție, la prețurile de achiziție în vigoare. Urmare a nepredării uiumului, unitatea respectivă a încasat 1 938 000 lei, sumă care a fost confiscată de Garda financiară. A fost amendată cu 60 mii lei.

Iată că încet-încet, acest organism de control se pune pe treabă și aduce statului sume deloc neglijabile. Dar și lor, cu acel procent ce revine inspectorilor (35%) din sumele încasate lunar.

ION RUSU

fără acte legale. Nesimțiii de hoți au dat dovadă de o cruzime ieșită din comun, în sensul că nu s-au lăsat înduplecați, în nici un fel, de guștăturile patrupedelor de a nu-i lua de lingă părinții, frații și surorile lor. În unele cazuri chiar i-au hăcuit. Iată cum s-au petrecut faptele și prezentarea principalilor hoți ai complexului, în număr de 10:

— Morgas Gh. și Nicolae Rusu, din Arad, în complicitate cu paznicii Petru Stelcaci și Flore Suciu, în perioada decembrie 1991 — iunie 1992, au sustras 66 de porci în greutate de 35—40 kg/cap și 2 500 kg furaje, în valoare de 816 000 lei, materializîndu-le pe pietele din Arad.

— Gh. Morgas, Ioan Petcuț și Dănilă Loge au furat în altă noapte 10 porci în valoare de 103 000 lei.

— Ioan Chis, paznic, împreună cu colegii săi din pază Petru Stelcaci și Flore Suciu, au vîndut lui Lucian Sora și Ioan Vizsels, din Arad, 8 porci în valoare de 74 400 lei.

— Tot Chis, primește 9 mii lei, în schimbul a 6 porci, în valoare de 63 mii lei, de la L. Sora și Vasile Pop, din Arad.

— Tehnicianul veterinar Remus Alb, fiind ofițer de serviciu la fermă, împreună cu muncitorii St. Subotnicu și Costel Cataius, în înțelegere cu paznicii Suciu și Chis, au furat 4 porci în greutate de 80—100 kg/cap, vînzîndu-i unui cetățean din comuna Pecica, pentru numai 36 mii lei. Și cum chilipirul trebuia să

primit 9 mii lei pe din două.

— Paznicul Stelcaci, în schimbul a 5 mii lei, vinde porci în valoare de 45 800 lei, lui Adrian Spiridon și Teodor Dumșe, din Arad.

— Vasile Blaj, muncitor la fermă, împreună cu fratele său, Pavel, iau 6 porci în valoare de 40 mii lei și-i duc la locuința lui. Pentru această afacere s-a înțeles cu paznicul Stelcaci și alt angajat, Eunuț Bizo.

— Frații Blaj și cu Petru Ursan, într-o altă noapte, trec pe poartă cu 6 porci în valoare de 74 mii lei. Simplu ca... bună noaptea!

— Tehnicianul Aurel Pașca, din localitatea Mindruț/Arad, fiind ofițer de serviciu la fermă, cu mecanicul fermei, Ioan Perța, n-au luat decît 8 porci în valoare de 84 mii lei. Că doar el era mai mare în noaptea aceea în fermă. Nu?

— Paznicul Marin Popa n-a rivnit la porci, ci a furat doar 50 kg de furaje.

Cei de mai sus și-au zis, în sine lor că „decît să trăiești mult și prost ca o cioară, mai bine puțin și bine ca un porc!” Adevărate care s-a înfăptuit.

La începutul lui septembrie curent, poliția a reținut 20 de persoane în stare de arest preventiv și trei indivizi sînt cercetați în stare de libertate. Au scăpat de cuțit 36 de porci care s-au reîntors la cocina lor. Ancheta continuă cu asiduitate. Bine că n-a fost furat șeful fermei. Asta mai lipsea...

ION RUSU

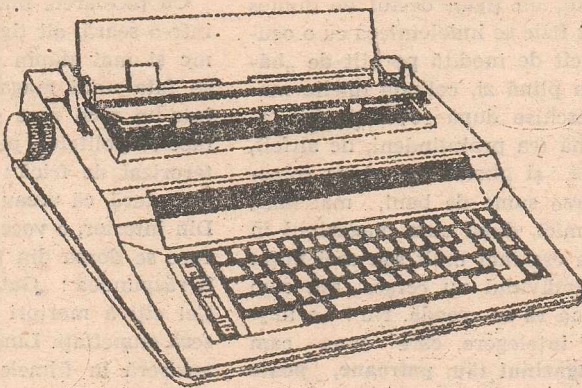
RANK XEROX

RANK XEROX Romania: Bucuresti 70749, Str. G-ral Berthelot 27, Tel.: 12.00.53, Fax: 12.00.54

LIBERTATEA DE A-L ALEGE PE CEL MAI BUN

Masina de scris
electronica

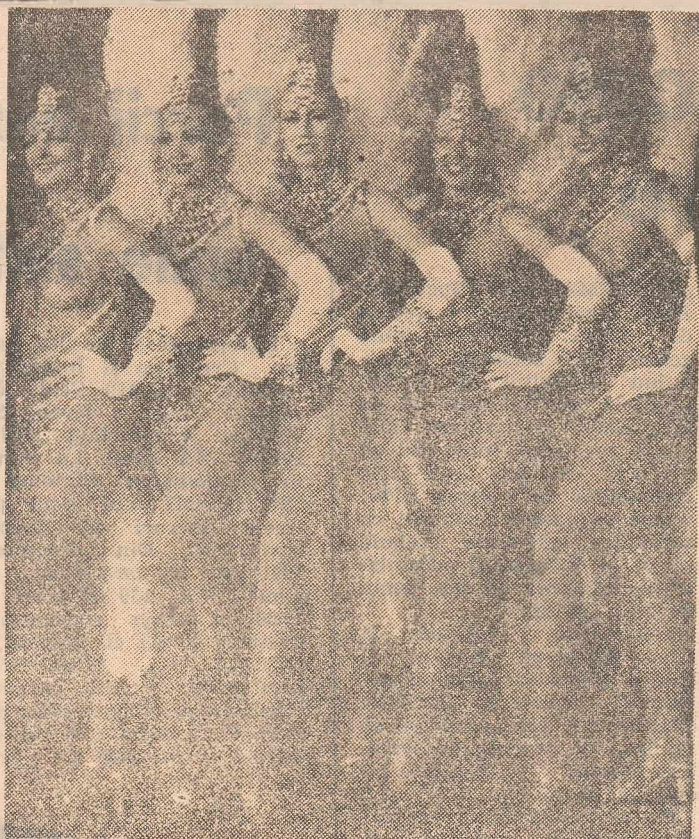
Xerox 6001

6001

THE CLASS
AND QUALITY
OF RANK XEROX

SOCIAL

FETELE
DE LA
MOULIN
ROUGE

**Poftiți
la
can-can,
va fi
cu
picioarele-n
tavan!**

LA BUCUREȘTI

INDISCRETII

Un bilet costă 8 000 de lei. În acest preț intră două cupe cu șampanie, fursecuri și ce se mai servește în astfel de ocazii. Stagiunea, până-n iarnă, va fi susținută de originalele balerine din Franța. Investiția atinge suma de 45 de milioane. Unul dintre inimoșii

patroni de la Salto este și **Marcel Pușcaș**, celebrul fotbalist. Autorul operei de restaurare, domnul **Camil Rogulschi**, apreciază că eforturile au fost titanice. La etaj va funcționa cazinoul, care va avea în afară de jocuri mecanice și ruletă. Intrarea la Cazinou se va face pe bază de legitimații. Va funcționa în cazinoul și o **Cafenea a artiștilor**. Bonsoir Bucurest, la Teatrul Tănase!

● Deschiderea primului toare din Paris ● Siniile satori face show-ul să fi tirgului ● Artă, bani și filme și ca-n viață ● Un de la Tănase, face casă

Viața-ncepe la Tănase

„Nici Tănase n-a avut parte gajeze o trupă de balerine din cancanului, din frumosul Paris varsă lacrimi și idile în pași pe malurile Senei”. Așa a început cu domnul **Vasile Donos** torul Teatrului Constantin care, privind-mă cu bucurie, îmi încredința un mare secret șitei sale artistice, după o viață de arhitectură. Stînd pe scaun în fața mea, domnul **Camil Rogulschi**, un mare arhitect și un mare **Papa**, cum îi spun colaboratorii, îmi face cu ochiul și-mi șoptește visul lor de flăcăi s-a împlinit cînd mai e puțin și se apropie de veac XX. Că începutul l-a înd în fașă. **Ovidiu Vladu** e dintre tinerii parteneri de afaceri al firmei **Salto** — colaborator al teatrului. Un om elegant. Aș sta bine unui patron. După câteva vorbe schimbate în treacare dintre interlocutorii mei își treabă și eu rămîn în fața unui spectacol, nevăzută pînă atunci video.

Se anunță intrarea în sală. show-ul. Cele 240 de locuri e la mesele elegant aranjate se imediat. Pocnesc dopurile de la le cu șampanie, se umplu paharele se ciocnesc, apoi într-o liniștită dată de lumina care scade bătărită, apare prezentatoarea lista **J.J. Victoria**. „Atențiune, ne, doamnelor și domnilor, vă tîm spectacolul **Bonsoir Bucurest**. Ritmul alert al trompetei aduce lop frumoase balerine cu siniile liți, cu hamuri de mătase albastre, cu fir auriu, P

Unde au dispărut policandrelor destinate Ateneului Popula

La sfîrșitul anului 1989 au fost terminate lucrările de reparații capitale ale clădirii Ateneului popular din Focșani, fiind efectuate, cu acest prilej, consolidări, modernizări ale sălii de spectacole și ale acelor adiacente, ale cabinelor, holurilor, toaletelor etc.

Datorită legislației de atunci, s-au găsit căile financiare legale cu mare greutate, plata lucrărilor respective, dar și a dotărilor și reamenajărilor ce se impuneau, fiind suportată de către diverse întreprinderi din municipiu, și nu din bugetul Casei de cultură, instituția ce finanța, ca și astăzi, în acest edificiu.

Au fost aduse atunci covoare noi („de Cîșnădie”, lucrate manual — 1 500 lei mp la prețurile anului 1989!), mochetă, seturi de fotolii și canapele ultramoderne, aparatură electronică etc.

Trebuia să sosească în chiar timpul desfășurării evenimentelor din jurul zilei de 22 decembrie 1989 și un număr de 19 policandre și 101 aplici din cristal, toate „comandă specială”, făcute la „Vitrometan” Mediaș, adevărate bijuterii de interior. Au fost aduse de către doamna profesoară **Maria Deliu**, directoarea de atunci a Casei municipale de cultură, deci a Ateneului popular. Ea a fost însoțită la Mediaș de către un arhitect, pentru mai multă siguranță în ceea ce privește autenticitatea mărfii comandate.

„La 1 februarie 1990 — ne declara doamna profesoară **Maria Deliu** — reparațiile erau încheiate și plătite, precum și majoritatea materialelor din dotare. Candelabrele și aplicile se aflau în cutii ambalate special, multe dintre piese avînd și dubluri (subl. n.). Eu așa le-am lăsat, cînd m-am cerut transferul în învățămînt”.

Unde sînt, deci, candelabrele de cristal ale Ateneului popular? Mister! Mister și nu prea! Domnul profesor **Mihai Opaît**, actualul director, afirmă cu seninătate imperturbabilă: „Erau o porcărie, o aberație. Niște sticle prinse cu liță, acolo. Le-am refuzat, fiind da-

te, apoi, întreprinderii comerciale de profil, care le-a vîndut ca pe orice marfă, la bucată...”.

Din culisele acestui mic teatru absurd, auzim, însă, vocea doamnei profesoare **Deliu**: „Asemenea lucruri îmbogățesc orice spațiu interior. Păcat că lumina acestora nu a cuprins sălile Ateneului! Păcat! Nimeni nu putea să-și dea seama de noblețea lor, pînă nu le-ar fi văzut montate, instalate. În ambalaje ele puteau părea, unui ochi neavizat, „moarte”. Prinseau viață numai sub comutator”.

Căutăm urma de acum aproape trei

ani a acestor adevărate bijuterii ale lumii. Domnul economist **Eugen Surdeanu**, actualul director al S.C. METEX S.A., își amintește ca prin vis: „A, da. Am auzit de policandrelor acelea. Dar povestea lor era încheiată de 10 luni, cînd am venit eu la conducere. Însă, să mă interesez...”. Se interesează la o salariată care, și ea, își amintește că au fost vîndute „cu bucată”, dar ce și cum...

Și, totuși! Să fie doar o simplă greșală? Căci iată ce ne precizează doamna **Eugenia Dăscălescu**, contabil șef (cu jumătate de normă) al Ate-

neului popular: „Tot ceea ce intra contabilicește în patrimoniu, eu înregistram, dar nu plăteam, pentru că nu aveam fonduri pentru aceasta. De regulă, însă, cineva (de obicei o întreprindere industrială!) plătea totul. Așa încît, s-ar putea ca policandrelor și aplicile să fi fost plătite, înainte de a ajunge la S.C. METEX S.A. și refuzate din motivele invocate de către conducerea noastră...”.

Plătite o dată, de două ori, sau niciodată, policandrelor Ateneului popular, comandate special la una dintre fabricile de mare profesionalism din

Dacă nu plătești, îți dăm foc la prăvălie

Cu cîțva timp în urmă, în centrul Neptunului, un țigan destul de dubios sub aspect fizic se îndeletnicea cu o ocupație pe cît de inedită pe atît de „bănoasă”. În plină zi, colinda micile magazine deschise după revoluție în această zonă (ca pretutindeni, de altfel), chioșcurile și gheretele, chiar colectînd diverse sume de bani, mai mari sau mai mici, după cum magazinul în care intra era mai mult sau mai puțin prosper. Individul nu cerșea, așa cum s-ar inclina să se creadă. Nu! La mijloc era o înțelegere, care suna cam așa: „Magazinul tău, patroane, poate lua foc oricînd. Dacă ne plătești, noi ți-l păzim, dacă nu, nu garantăm că

mine îl mai găsești în picioare”.

Cu picioarele bine înfipite în pămînt, într-o seară, alt țigan, mult mai obraznic și mai stăpîn pe situație, proțăpît în fața unui magazin, îl invita afară, într-un mod care nu avea nimic de-a face cu politețea, pe bietul patron și așa terorizat de frică: „Hei, patroane, ieși afară, că vreau să stăm de vorbă!”. Din interior, o voce gîuită de frică, dar care se dorea din tot sufletul cordială, îi răspundea: „Gata, șefule, imediat!”. Cei cîțiva martori ai scenei rămăseseră stupefiați. Limbajul acesta îl mai auziseră în filmele gangsterești. Oricum, patronul a ieșit cu zîmbetul pe buze, gudurîndu-se ca un cățel, pe lî-

gă acest personaj ciudat.

Ce se întîmplă de fapt? Pentru a funcționa liniștiți, acești mici proprietari trebuie să plătească o cotă parte din cîștigul lor, lunar, unor intermediari, de obicei racolați din rîndul țiganilor, indivizi lipsiți de orice posibilitate de subzistență și fără nici o calificare. În spatele acestor indivizi stau grupuri oculte, alcătuite din persoane absolut necunoscute, în fața cărora, se pare, poliția nu are (sau nu vrea să aibă) nici un cuvînt de spus. Încep să funcționeze, în economia noastră, niște adevărate caracatițe. Fenomenul s-a întîns cu repeziciune și la București.

Cineva, un cunoscut care și-a deschis un mic chioșc, pe bd. 1 Mai, îmi spune că, astăzi, un întreprinzător particular nu mai poate trăi liniștit dacă nu plătește lunar acea cotă parte.

MARCELA ZAMFIR ■

N.R. — În măsura în care vom primi date concrete și exacte în legătură cu această mafie în curs de organizare, vom reveni cu promptitudine.

Cazino în România ● O seară în compania frumoaselor dansa-
Horse ● 8 000 de lei pentru priviri discrete ● O familie de dan-
Ce vrăji face familia Lemoin ● La spartul farfuriilor și la spartul
slături de vocea frumoasă a cântăreței J.J. Victoria ● Feeerie ca-n
a a doua tinerețe : Papa Rogulschi ● Vasile Donose, directorul
firma SALTO ●

lul primului tablou, Arcul de Triumf. Fifi, Mimi sau cum le-o chema pe su-
perbele protagoniste ale spectacolului
apar imediat, în alt tablou, cu casche-
te negre și redingote tip husar, epoletii
albi.

Din tablou în tablou, cătore un mare show

Solista de culoare trece rampa tot
timpul și dă sălii ceva din veselia ei,
mai mult sau mai puțin prefăcută.
Melodiile, dansurile, tablourile care se
schimbă în ritm drăcesc, toate acestea
fac să nu-ți dai seama cum trece vre-
mea la cabaret. Roșu. Fracuri cu nas-

turi mari. Cuiere în dans. Jobenuri.
Pene de struț de toate culorile. Redin-
gote albe, albastre, roz. Mătase. Vocea
doamnei de ciocolată, care parcă vine
să ne aducă din toate câte puțin, de la
discreția muzicii de jazz până la pute-
rea unei voci amintindu-ți de Shirley
Bassey, sau de Nathalie Cole. Streep-
tease în doi. Soții Ross și Karon Ryas-
son sînt doi balerini de excepție. De-
corurile realizate de doamna Teodora
Dinulescu sînt pe măsura valorii celor
de pe scenă. Moulin Rouge în minia-
tură pe scenă la Tănase. Feeerie de cu-
lori. Costume de toate felurile. Pălării
cu bor ascuțit. Banderole galbene. Jar-
tiere. French-cancan. Toalete cum n-a
văzut Micul Paris. Atracția, mai bine
scris una din multele atracții ale seriei,
o constituie familia Lemoin. Un Le-
moin mai tânăr, care se joacă aruncînd
în toate părțile bile albe. Jonglerie cu
false cărămizi. Lemoin-tatăl, cu o
deosebită prezentare de măiestrie, jon-
glind cu farfurii în virful unor bețe
metalice. Dans cu taburete. Rochii fas-
tuoase cu panglici și paiete. Muzică a-
mericană din anii '30. Gangsteri cu
nasul mare, ochelari, trabuc, mustați,
pălării, fete care tipă de bucurie. Un
hotel pe fundal. Bretele à la Moulin
Rouge. C'est si beau ! Cancan cum tre-
buia să fie și la noi, nu ? Ta-ri-ra-
bum-ba-ra-ul de la „Moara roșie” din
capitala Franței este în plină scenă la
București. Finalul spectacolului apare
cu fetele îmbrăcate (mai puțin, ce e
drept) în negru, cu penaj galben, pene
de struț în loc de pălării. Băieții sînt
cu papioane argintii la gît, au cămăși
albe, frac negru. J. J. Victoria este
îmbrăcată și ea în negru. Se aruncă
flori. Sînt prezentate fetele. Toate sînt
venite de pe malurile Senei, chiar
dacă de pămînt sînt și din alte locuri.
Bonsoir București ! A bientôt !

VALENTIN LEAHU ■

lin Focșani

cert este că nu mai sînt. Să fi
le calea unor magazine sau res-
te particulare, a unor alte locu-
le răsfaț ? Încă o dată festa bal-
ne este strașnic jucată : „Nu-i
i cin' se pregătește, ci pentru cin'
rește...”. Dar așa, între noi,
fiți sinceri, nu vi se bate o-
(eventual stîngul !) cînd vedeți
nină ponosită este astăzi în Ate-
lin Focșani ?...

FLORIN MUSCALU ■

Eu, maică, nu știu ce-i aia
cabaret. Eu, mai mult cu
amarul...
E loc pentru toate,
pe pămînt...

Hunedoara fără piine

De cîteva zile, Hunedoara simte și
ea efectele „pariului” cu agricultura :
piinea a fost raționalizată, printr-o
dispoziție a prefecturii. Astfel, tiche-
tului de zahăr, ulei și făină subven-
ționate (mărfuri care nu au fost pri-
mite din luna mai !), i se adaugă încă
o „hîrtie goală... Mai precis, pe vitri-
nele majorității centrelor de piine din
„Alimentara” au apărut anunțuri prin
care cetățenii sînt somați să cum-
pere piinea (pe tichet) de la fabrică... !
Halal administrație. Avînd în vedere
„transparența” politicii locale, deși nu
a apărut nici o știre în acest sens, toți
știu că dl primar Mareș și-a dat de-
misia („I-o primește, nu i-o primește”
?), se pare că tocmai din motivul
acestei degringolade a piinii noastre
cea de toate zilele... Prin măsura afa-
șată parcă cinic, alimentarele își vor
adăuga un F, rezultînd FALIMENTA-
RA, întrebăm noi, glumind pe seama
noastră ? Ori vom suporta aglomeră-
rile insuportabile și zilnice de la fa-
brică, pînă da înghețul ?

Adăugați acestei ultime năzdrăvănii
și absența apei calde, cu desăvîrșire,
din casele hunedorenilor, cît și altor
greu enumerabile nereguli din acest
oraș muncitoresc, pentru a înțelege,
o dată cu noi, că situația electoratu-
lui, în debutul lunii speranțelor bune,
nu e prea roz... Se vor număra „bo-
bocii, în sfîrșit, la 27 septembrie, se
vor urni, în sfîrșit, înșepentele an-
grenaje ale confuziei, cetii locale și
deprimanțelor „evoluii” spre tranziția
promisă ?

Numărul șomerilor crește, mulți lu-
crează fără a cîștiga mai nimic, iar
viața devine din zi în zi tot mai grea.
Curios, dar mass-media centrală oco-
lește acest oraș, o ciudată vorbă cir-
culînd pe buzele oamenilor, anume că
de la Hunedoara la Petroșani nu sînt
decît cîțiva kilometri. Dar pînă la
București ? !

EUGEN EVU ■

Greva foamei fără vedere

Timp de patru zile, în săptămîna
care a trecut, Cristina Olteanu din
București, str. Rușetu nr. 2, a fost în
greva foamei în fața Ministerului Să-
nătății. Cristina are 24 de ani și este
nevătătoare de la vîrsta de 16 ani.
Prin ajutoarele de care a beneficiat a
putut să meargă la tratament în Isra-
el, prin intermediul doamnei Rîi Ma-
non, cetățeană romîncă din Israel.
Cristina are tetrapareză la picioare și
pareză la mina stîngă, din naștere. A-
junsă în Israel, a intrat pe miinile u-
nui doctor de la un cabinet oftalmo-

logic particular, Gora Trister, care a
operat-o. Operația la ochi și șederea
în străinătate au costat 8 300 \$. Mama
ei are 62 de ani și a muncit în țara
Bibliei pentru a putea s-o întrețină pe
ficia sa. Operația s-a dovedit a fi inu-
tilă și Cristina Olteanu a declarat că
va continua greva foamei pînă cînd i
se vor restitui banii necesari altei o-
perații. Acuză Ministerul că nu se pre-
ocupă de problemele bolnavilor și de
relațiile cu adevărații specialiști din
străinătate și îi consideră pe cei care
au operat-o drept escroci.

Un erou cu o viață de ciine

Aurică M. Coporan este revoluțio-
nar atestat prin Decretul 110/1991,
cînd i s-a conferit medalia „Revolu-
ția Romîna din Decembrie 1989”.
Doar atît. Datorită timidității sale ex-
cesive, nu s-a folosit de titlul de lup-
tător în revoluție, deși sînt destui ace-
ia care au făcut-o. A luptat în fostul
CC și la Direcția a V-a. Atestarea sa
ca revoluționar este semnată de dom-
nii Dan Iosif și Cazimir Ionescu.
Brevetul medaliei are semnătura dom-
nului Ion Iliescu. În urma incidente-
lor din Decembrie dl. Coporan s-a
îmboînăvit de TBC. Faptul este con-
statat de dr. primar ftiziolog Valeria
Popa, de la policlinica specializată.
Diagnosticul prevede îmoînăvirea în
urma expunerii la substanțe toxice de
luptă, în perioada 20—30 Decembrie
1989. Are 30 de ani, este căsătorit și

are un copil. Locuiește în condiții mi-
zere la subsolul unui bloc, prin mila
unui om de suflot, care i-a ajutat fa-
milia așa cum a putut. Spațiul în care
stă familia Coporan cu copilul de 3
ani este de aproximativ 5 mp, fără
dependințe, cu baia la comun. Deși a
înaintat cerere pentru casă la Primă-
ria sectorului 6, înregistrată cu nr.
41218/27. 08. 90, pînă în prezent nu i
s-a rezolvat problema locuinței. Copo-
ran lucrează, cu toate că sănătatea
nu-i permite, în SALCOM (fosta ACM
1). De la serviciu nu are șanse de a
primi casă. Subsolut în care locuiește
nu este indicat nici pentru un om să-
nătos, dar pentru un bolnav TBC !
Banii de astăzi nu ajung, oricum. Și
uite așa duce o viață de ciine un om
care a vrut să se schimbe ceva în
România.

Tentativă de crimă pentru cuțu-cuțu

Dumitru Ciocan, în vîrstă de 50 de
ani, din com. Obîrșia, jud. Olt, este
judecat în stare de arest, pentru ten-
tativă de crimă. Recunoscut în loca-
litatea natală drept certat cu ordinea
și liniștea, fiind mai tot timpul în sta-
re de ebrietate, Ciocan, într-o seară în
care se întorcea de la bodegă, a avut
o discuție mai lungă cu vecinul său,
Constantin Cornel, în fața porții ace-
stui din urmă.

Și Constantin era tot beat. Dumitru
Ciocan s-a plîns interlocutorului său
că un ciine al familiei Constantin i-a
produs stricăciuni în curte. I-a mincat

o găină, i-a stricat gardul, i-a stricat
buna dispoziție și cite și mai cite nu
i-a stricat.

Ciocan a scos un cuțit din buzunar
și l-a înțepat în burtă pe vecinul lui.
Inculpatul a lovit de trei ori și a fu-
git. În urma intervenției medicale,
Cornel Constantin, după 45 de zile de
îngrijiri, este în afara oricărui pericol.
Vinovatul are de plătit 20 000 de lei
cheltuieli de judecată și 54 216 lei pen-
tru spitalizarea celui atacat. Și toate
astea pentru un ciine... treaz !

Grupaj realizat de
VALENTIN LEAHU ■

Trafic de arme

21. 09. a.c. Pe terasa restaurantului
Mignon, doar cîteva mese goale. Ce-
lelalte sînt superocupate. Au bere
bună și clienți destui. E ora 13,45.
Peste două ore n-o să mai găsești loc
nici să dai cu tunul.

La o masă, un bărbat cărunț, bine
îmbrăcat, îmi atrage atenția prin ceea
ce face : ține în miini o pușcă mitra-
lieră ușoară, de fabricație sovietică, cu
suport și încărcare prin bandă. O șter-
ge, o demontează și apoi o montează

cu mare dexteritate. O pune într-un
sac, scoate alța, repetă operația, cere
o bere, continuă același ritual și cu
a treia, pe care o așază pe masă, la
vedere, în așteptarea unor eventuali
cumpărători. Își privește arma ca pe
o amantă...

Mă apropii de el și-l întreb dacă
puștile sînt adevărate.

Privindu-mă lung, dulce și amar,
îmi răspunde : „Domnule, acestea sînt
pentru copii. După alegeri vedem
dacă e cazul să diversificăm stocul.”

Nuntă țigănească

Într-o zi de vineri, în fața Bisericii
Sf. Anton din București. O mulțime
de țigani îmbrăcați foarte strident.
Beau, rid și își trag palme în glumă.
Puradeii — fără ei nu se poate — joa-
că un fel de leapșa pe trîntite. Uneori
mai sînt potoliți de cei mari, care îi
țin bine să nu se mai murdărească.
Din strînsoare se agită și se scuipă unii
pe alții.

Așteptarea acestei alese adunări s-a
terminat în jurul orei 19,30, a sosit un
șir de autoturisme găsite de nuntă.
Cînd dintr-unul au coborît doi români
cu camere video, s-au auzit instrucți-

uni din mulțime : „Chiuiți, bă ! Zîmbiți
și dați din miini să se vază aurul !”.

Nașa cu mirele și nașul cu mireasa
întră în curtea bisericii. Sînt urmați
de doi tineri transpirați și gheboși. Ei
cară luminările. De cînd sînt nu am
văzut luminări de nuntă mari cît ante-
nele parabolice.

În pragul bisericii sînt întîmpinați
de doi preoți. Aceștia se prefac a nu
ști că o rînduială bisericească spune :
NU SE FAC NUNȚI ÎN TOATE ZILE-
LE DE MIERCURI ȘI VINERI DE
PESTE AN !

Grupaj realizat de CRISTIAN GACHE ■

A fost sau n-a fost violare de domiciliu?

În numărul 35 din 02. 08. 1992, revista pe care o conduceți a publicat un articol „Cadavrele de la Palatul Ghica”, în finalul căruia ați denigrat activitatea salariaților noștri și implicit a Filialei de Rețele Electrice București.

Dind dovadă de lipsă de profesionalism, autoarea articolului D-na MARIA TIMUC și-a dezinformat cititorii privind așa zisul „control” de la familia Pantazi din satul Căciulați, nemai-ostenindu-se să se documenteze și la centrul de distribuție a energiei electrice Buftea din cadrul FRE București.

În baza Ordinului de serviciu din data de 18. 08. 1992 o echipă formată din 2 electricieni de la „Centrul de Distribuție a energiei electrice Buftea” s-a deplasat în satul Căciulați pentru a schimba 5 contoare defecte.

La abonatul Pantazi, s-a constatat că acesta sustrăgea energie electrică ocolind contorul cu ajutorul unor fire racordate direct din nișă în tablou, și în conformitate cu prevederile legale s-a trecut la inventarierea receptoarelor electrice din locuință pentru recalcularea în pașal a energiei electrice consumate.

Sosind acasă, dl. PANTAZI NICOLAE a înjurat și bruscat echipa noastră de electricieni, smulgându-le din mână punga sigilată în care au fost introduse firele cu care sustrăgea energia electrică și a refuzat să semneze alături de fiica lui procesul-verbal de contravenție.

Echipa noastră s-a reîntors cu doi poliști la domiciliul abonatului, dar acesta plecase de acasă.

În data de 19. 08. 1992 constatând că dl. PANTAZI s-a reconectat singur, rupând sigiliul nostru nr. 1072 pus la fiirida bransamentului, s-a trecut la debransarea abonatului de la rețea.

Analizând partida acestui consumator s-a putut constata că acesta sustrăgea energia electrică de ani de zile, consumurile trimestriale fiind foarte mici.

Afirmările făcute în articolul mai sus menționat privind „violarea de domiciliu”, căutarea unor mari consumatori sub covoare, în scriul familiei, trecerea în procesul verbal de contravenție a unei mașini de spălat defecte etc., sînt în totală contradicție cu realitatea.

Pentru veridicitatea celor afirmate de noi vă stăm ori-

cînd la dispoziție.

A lua apărarea celor care încalcă legea, este un lucru foarte grav, fiind de notorietate publică eforturile făcute de RENEL pentru combaterea și limitarea sustragerilor de energie electrică, fenomen care în ultimii ani a luat proporții îngrijorătoare la scara întregii țări.

Avînd în vedere dreptul la replică și prevederile constituționale, vă solicităm, domnule redactor șef, următoarele:

1) Să dispuneți publicarea acestui text pe prima pagină a revistei dv.

2) În virtutea codului deontologic vă rugăm să dispuneți efectuarea unei cercetări amănunțite asupra celor relatate de revista dv. în numărul 35 din 02. 09. 1992 și să luați măsuri severe de sancționare pentru calomniile proferate în acest articol la adresa personalului FRE București și pe care să le aduceți la cunoștință opiniei publice.

În cazul în care nu veți da curs cererilor noastre ne vedem obligați să ne adresăm instanțelor judecătorești solicitînd și despăgubiri materiale ca urmare a denigrării activității, nu tocmai ușoare și uneori plină de riscuri a personalului FRE București.

Dir. ing. ENE TRAIAN
RENEL
Filiala București

N.R. — Publicăm, după cum se vede, energeticul protest al FRE București, dar nu așa cum ni se solicită, cu „bizară fermitate, pe prima pagină a revistei. Nu credem că este cazul să insistăm asupra motivelor care ne-au determinat să nu putem onora o astfel de solicitare.

În ceea ce privește al doilea punct, prin care ni se solicită să facem publice „măsurile severe de sancționare” a redactorului nostru „pentru calomniile proferate... la adresa personalului FRE București”, respectiva doleanță ar putea fi lesne îndeplinită. Dar ea este intructivă condiționată de aceleași severe măsuri pe care conducerea FRE București ar trebui să le ia împotriva celor doi electricieni de la Centrul de distribuție a energiei electrice Buftea, care, așa cum lîmpe de reiese din scrisoare, AU ÎNCALCAT PREVEDERILE ARTICOLULUI 27 DIN RECENTA CONSTITUȚIE PRI-

VIND INVIOABILITATEA DOMICILIULUI. Că a avut loc o încălcare a acestui articol, iată chiar textul protestului: „La abonatul Pantazi s-a constatat că acesta sustrăgea energie electrică... și s-a trecut la inventarierea receptoarelor electrice din locuință (subl. n.) pentru recalcularea în pașal a energiei electrice”. Un alt element ce probează că a fost vorba, fără doar și poate, de o violare de domiciliu este lîmpe de conținut tot în energeticul răspuns al FRE București: „Sosind acasă, dl. Pantazi a înjurat și a bruscat...”.

Acestea fiind zise, să încercăm să punem punctul pe I: nu intenționăm cituși de puțin să-i luăm apărarea dlui Pantazi, vinovat de-a fi sustras energie electrică. Dar nu putem fi indiferenți la faptul că dl. Pantazi, nimeni altul decît cel care a descoperit în grădina Palatului Ghica o serie de gropi pline cu cadavrele unor oameni uciși de Securitate, a fost adeseori amenințat. Cine anume l-a amenințat? Nu se știe cu precizie, dar se bănuie, fără nici un dubiu, că ucigașii, adică securiștii care au comis acele orori, despre care securiștii revista noastră a susținut că trăiesc în continuare, în millocul nostru. Acesta a fost motivul pentru care am sărit în ajutorul dlui Pantazi și nu intenția de a calomnia personalul FRE București.

Si ar mai fi de spus că sîntem surprinși de promitîndina și vehemența cu care conducerea FRE București ne-a somat să publicăm un protest, care îl acuză aît pe dl. Pantazi, cît și pe redactorul nostru. Ce bine ar fi dacă în absolut toate cazurile FRE ar manifesta aceeași promitîndina, chiar și atunci cînd abonatii săi reclamă diverse neajururi.

Pînă una-alta, ce-ar fi să punem următoarea întrebare: sînt sau nu există oare, nici o legătură între amenințările la adresa dlui Pantazi și intervenția celor doi electricieni de FRE București? Noi, atenție, nu zicem că ar fi. Zicem doar că, asupra acestui aspect, conducerea FRE București ar fi putut să mediteze și să le fi atras atenția celor doi lucrători că, întîmplător, dl. Pantazi nu mai este doar un simplu abonant, ci un caz politic și, în consecință, orice violare a domiciliului său poate să trezească suspiciuni, ceea ce s-a și întîmplat.

care, limitele minime și maxime se dublează.

Cititorii care au cunoștință de existența pe piață a oricărui produs care a afectat sau poate afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor trebuie să anunțe Oficiul pentru Protecția Consumatorilor, care poate aplica sancțiunile stabilite și chiar dispune, suspendarea autorizației de funcționare pentru comerciantul vinovat.

Astfel, veți putea și dv. contribui la asigurarea unei protecții reale a consumatorilor.

CORNELIU OLTEANU ■

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

Răsplata

Prețul mărfurilor crește vertiginos
Invers proporțional cu prețul vieții
Pentru unii desigur e avantajos —
Închisoarea își schimbă pereții.

Toți așteaptă soluții, așteptăm glorios,
Așteptăm vreun decret, vreun miracol de bine,
Patinează, se ascute cuțitul pe os,
Ruginește răbdarea în piine.

De părinți mi-e rușine, de copii mi-este milă,
De discursuri mi-e greață, de speranțe lehamite,
E-un delir, e-o surpare, o scirbavnică silă,
Și duhnește a secetă, boală și foamete.

Crima, jaful, minciuna, prostituția
Joacă fărădelege-n cetate
Asta ne-a adus „revoluția”
După atîtea-împreună răbdate ! ?

Iată prețul minciunii, răbdării,
Și pingăririi martirilor care-n noi au crezut !
E răsplata și dreapta pedeapsă-a trădării —
Și vă spun că abia a-nceput... !

EUGEN EVU
August 1992

POȘTA REDACȚIEI

GABRIELA ANDRIEȘ (România) și **NICOLE POLDER** (Germania): Ne bucură faptul că v-ați cunoscut prin intermediul revistei noastre. Și mai mult ne bucurăm că între voi s-a stabilit deja un intens schimb de scrisori. Corespondența dintre voi, o fată necăjită din România, și o fată cu suflet cald din Germania, demonstrează că omul nu-i chiar atît de singur, precum crede. Numai că, fii atentă Gabriela, să nu cumva să transformi prietenia asta într-o formă de cerșetorie.

O doamnă care abia și-a scris numele: Cum credeți că v-am putea spune de unde puteți cumpăra Versetele satanice (nu „Verzetele”) sau „cartia de a lui Adrei Munrau”? Chiar credeți că nu avem ce face?

Comunicăm următorilor cititori care s-au adresat revistei noastre că am expedit scrisorile pe care ni le-au trimis diverselor instituții spre competență rezolvare și, pe măsură ce vom primi răspunsurile, le vom publica în cadrul acestei rubrici.

VALERICA DURLAN — Onești, str. Mărășești, bl. 26, sc. A, ap. A, jud. Bacău; **IOAN GALIN** — Suceava, str. Luceafăr, nr. 3, bl. 53, sc. A, ap. 13: Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

MIRON TOADER — Fetești, str. Dumbravei, nr. 47, jud. Ialomița: Tribunalul Suprem al României.

DAN DECEBAL — Ploiești, str. Cameliei, nr. 15, bis, bl. 68, ap. 30: Ministerul Agriculturii.

GAVRILĂ RUSU — Cluj-Napoca, str. Primăverii, nr. 2, bl. S4, sc. 10, ap. 397: Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

ELENA GREDESCU ■

CURIER JURIDIC

D. OANCEA, București, str. Spiniș nr. 4, bl. 104, ap. 14: Sigur că fiica dv. are dreptul să dețină un apartament în România, în măsura în care încheie actele legale pentru dobîndirea sa.

Modalitatea de transmitere a dreptului de proprietate către aceasta rămîne la latitudinea dv., putînd opta între o vânzare-cumpărare sau o donație.

În ambele cazuri, pentru încheierea și autentificarea contractului, urmează să apelați la serviciile Notariatului de Stat.

GRIGORE BOLTEANU, București, str. Nucșoarei nr. 6, bl. 42, sc. 1, parter, ap. 1, sect. 6:

Exercitarea dreptului de vot condiționată de prezentarea cărții de alegător este o prevedere nouă, introdusă de Legea nr. 68 din 15 iulie 1992 și care se va aplica la scrutinele ce vor urma alegerilor din 1992.

Pe de altă parte, sfîtuirea, în ziua votării, a alegătorilor, la sediul secției de votare, în curtea acesteia, în intrările în curte, în jurul localului de vot, să voteze sau să nu voteze un anumit partid, formațiune politică, coaliție a acestora sau candidat independent constituie contravenții și se pedepsesc cu amendă de la 15 000 la 45 000 lei. Amenziile se aplică de organele de poliție aflate la secția de votare.

ION PINDARU, sat. Curmătura, com. Nehoiu, jud. Buzău: Combaterea concurenței neloiale este reglementată de Legea nr. 11 din 29 ianuarie 1991, publicată în Monitorul Oficial nr. 24 din 30 ianuarie 1991.

Faptele prezentate de dv. constituie, potrivit acesteia, contravenții. Astfel, oferirea serviciilor de către salariatul exclusiv al unui comerciant ori acceptarea unei asemenea oferte sînt fapte contravenționale ce se sancționează cu amendă de la 10 000—40 000 lei.

Pentru constatarea contravențiilor, dv. trebuie să sesizați Camera de Comerț și Industrie a județului Buzău. Agenții acesteia aplică o dată cu constatarea contravenției și amenda.

Comerciantul care a săvîrșit un act de concurență neloială va fi obligat să înceteze sau să înlăture actul și, după caz, să plătească despăgubiri pentru daunele pricinuite.

Pentru obligarea la plata despăgubirilor urmează să vă adresați Tribunalului Județean Buzău, formulînd o acțiune în răspundere civilă.

CORNELIU OLTEANU ■

Cititori, adresați-vă Oficiului pentru Protecția Consumatorilor

Prin Ordonanța nr. 21 din 21 august 1992, Guvernul a interzis comercializarea de produse care pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

Produsele se comercializează numai în cadrul termenului de valabilitate stabilit și se interzice producerea sau comercializarea produselor falsificate sau substituite.

În acest sens, agenții economici sînt obligați:

- să comercializeze numai produse testate și certificate conform normelor legale, să oprească livrările, respectiv, să retragă de pe piață, produsele la care s-a constatat neîn-

deplinirea caracteristicilor calitative prescise sau care ar putea afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor;

- să asigure condiții igienico-sanitare în producție, pe timpul transportului, manipulării, depozitării și desfacerii, conform normelor sanitare în vigoare.

Faptele prin care se încalcă aceste obligații constituie contravenții și se sancționează, pentru persoanele fizice, cu închisoare contravențională de la 15 zile la 2 luni sau cu amendă de la 50 000 lei la 500 000 lei.

Amenziile pot fi aplicate și societăților comerciale, caz în

Săptămîna derby-urilor

Bulversată de meciurile re-ur ale cupelor europene, cea-le-a 8-a etapă a primei divi-zii a început vineri, a conti-nuat sîmbătă cu alte trei par-tide, între care la loc de cin-te, din toate punctele de ve-lere, s-a situat derby-ul de oam-nă, Steaua — Dinamo, un neci de toată frumuseţea, şi-a încheiat duminică. Oaspe-ri n-au reuşit decît două ega-uri, la Galaţi, prin Electropu-ere, care a trecut cu bine de-ocul Panathinaikos, şi la Bra-şov, prin „Poli”, care par-că-rea să ne convingă că îşi va

vinde foarte scump pielea la Madrid. Ultima „europeană”, Universitatea, a zburdat pe teren propriu în faţa „lanter-nei roşii”, dar Sigma Olomouc nu poate fi comparată cu FC Selenia din Bacău. Va fi greu, foarte greu pentru olteni. Capul de afiş al etapei 1-a ţinut, aşa cum am spus, derby-ul, că doar de aia e meciul meciurilor. E-galitatea valorică a fruntaşelor fotbalului nostru, clasa în sine a majorităţii jucătorilor, fair-play-ul în care s-a desfăşurat întreg meciul, dialogul galeri-

ilor şi în general atmosfera de pe Ghencea, toate acestea la un loc, au făcut ca spectacolul sportiv să urce la cote din cele mai înalte. Nu greşim cu ni-mic dacă vom spune că fotba-lul românesc şi-a etalat cu a-devărat virtuţile. Un rezultat de egalitate ar fi fost, totuşi, mai echitabil, dacă e să trecem în revistă ocaziile de gol de la ambele porţi.

Intimplător, tot un derby a ţinut capul de afiş şi în Divi-zia A, mai exact spus în seria a 2-a, unde Corvinul a primit replica Jiului din Petroşani. Încheiat în favoarea „castela-nilor”, meciul a avut nume-roase faze de poartă, la capă-tul cărora portarii Ioniţă (Cor-vinul) şi Ghiţă (Jiul) şi-au demonstrat calităţile. Iar dacă avem în vedere că la Hune-doara spectatorii au reluat drumul spre stadion (au asis-tat la meci aproximativ 9000 de spectatori), nu putem spu-ne decît că fotbalul renaşte în cetatea furnalelor. Renaste pen-tru că echipa e ambiţioasă, are un scop precis, nu mai joa-că în dorul lăii şi, în plus, are câteva vedete de prim rang in-cepînd cu Gabor, Petcu, Ioni-ţă şi încheind cu foarte tinerii Sterean, Heidiner şi Tiţa. Între ei, ca o generaţie de mijloc, E. Marian şi Bardac. Neînvinşi pînă în clipa de faţă, hunedo-renii conduc autoritar seria. În cealaltă serie, lupta pentru sefie e complicată rău de tot, Argeşul capotînd în ultimele două etape. Dar, surprinzător, o pretendentă ca Gloria Buzău pierde pe teren propriu în faţa lui Calatis, anulîndu-şi astfel sansa de a fi în coasta lideru-lui, recte Flacăra Moreni. Dar, sigur că da, mai e mult pînă departe, aşa că să aşteptăm cel puţin două trei etape pentru a trage, totuşi, câteva concluzii.

VICTOR NIŢĂ

DIVIZIA NAŢIONALĂ, etapa a8-a

Steaua — Dinamo 1-0 (1-0), Farul — Inter 2-0 (1-0), Ra-pid — Sportul Studentesc 2-1 (1-0), Gloria Bistriţa — Dacia Unirea 1-0 (0-0), FC Ploieşti — CSM Reşiţa 2-0 (1-0), „U” Cluj — Progresul 3-1 (1-0), Oţelul — Electroputere 0-0, Universitatea Cv. — FC Se-lena Bacău 4-0 (1-0), FC Bra-şov — „Poli” Tmş. 0-0.

Pe primele locuri: Steaua, 13 p., Dinamo 12, Rapid 11, Gloria 11, Universitatea 10, Sportul Studentesc 9..

DIVIZIA A, etapa a 7-a

Seria I

Portul C-ţa — Ceahlăul P. Neamţ 0-0, Flacăra Moreni — C.S. Olt '90 3-0, Chimia Rm. Vilcea — Politehnica Iaşi 2-1, Steaua Mizil — Faur 4-0, FC Argeş — ASA Tg. Mureş 2-2, Foresta Fălticeni — Unirea

Focşani 1-1, Gloria Buzău — Callatis Mangalia 0-2, Unirea Slobozia — Gloria CFR Ga-laţi 2-2, Autobuzul — CSM Suceava 5-0.

Pe primele locuri: Flacăra Moreni 10 p., F.C. Argeş 9, Portul Constanţa 9, Steaua Mizil 9, Gloria Buzău 9..

Seria a 2-a

Metalul Bocşa — FC Bihor 2-0, Corvinul Hunedoara — Jiul Petroşani 1-0, Unirea Al-ba Iulia — Tractorul Braşov 1-0, CFR Timişoara — UTA 1-1, FC Maramureş — Metrom Braşov 1-1, ICIM Braşov — Olimpia Satu Mare 2-0, CFR Cluj — Metalurgistul Cugir 4-2, Drobeta Tr. Severin — Jiul IELIF Cv. 2-1, Armătura Zalău — Gloria Reşiţa 2-1.

Pe primele locuri: Corvi-nul Hunedoara 12 p., F.C. Maramureş 9, ICIM Braşov 9, Jiul Petroşani 9..

DE SUB PODUL GRANT

● **GALERIA LA ÎNĂLŢI-ME.** Excepţional s-a compor-tat galeria rapidistă la derby-ul cu Dinamo. Prin încurajările continue adresate favorizilor, ea a devenit efectiv „al 11-lea” cător al echipei, intrucît albi-vişinii au evoluat timp de a-proape o oră în inferioritate numerică. Rămîne de neînţeles atitudinea trupelor de ordine care, la încheierea partidei, s-au „tratat” pe infocaţii su-porteri gileşteşi cu spray-uri lacrimogene şi furtunuri cu apă. De ce? Pentru că au scandalat numele echipei lor iubite? Sau aceasta nu juca-se împotriva echipei de fotbal Dinamo, ci a jandarmilor? Şi aşa sîntem singurul campionat lume în care activează e-pe militare.

● **MISIUNE INDEPLINI-TĂ.** Prin eliminarea cu uşu-

rintă a lui Constantinovici, centralul Dan Petrescu şi-a fă-cut de două ori datoria: a dezechilibrat raportul de for-ţe din teren, iar Constantino-vici stă pe tuşă două etape (cele cu Sportul Studentesc şi „Poli” Timişoara). Reaua in-tenţie a lui D.P. (la faza res-pectivă a fost o ciocnire reci-procă, provocată de Cheregi, care l-a lovit cu cotul în faţă pe Constantinovici) s-a vădit şi în min. 89 cînd Chiriţă a fost faultat clar la limita ca-reului de 16 m, dar infracţiu-ne-a rămas nesancţionată.

● **DE LA INTENŢIE LA FAPTĂ.** Apropo de relaţiile dintre cluburi: U.F.C. Rapid a sol-citat organizatorului (Dina-mo) posibilitatea de a efectua un antrenament pe terenul respectiv. După o tergiversare motivată de lipsa unor fac-

tori de decizie (în deplasare la Lahti), atunci cînd s-a pri-mit acordul, terenul era ud şi, deci, impracticabil, astfel că drumul de la intenţie la faptă nu a fost parcurs. De altfel, clubul Rapid nu a fost în-cunoştinţat nici asupra orei de disputare, aflînd doar la ce-rerea sa.

● **TIŢUL MEU A CONFIR-MAT.** Remarcabilă prestaţia tuturor jucătorilor rapidişti, prin dăruirea, tehnicitatea şi capacitatea de efort dovedite, ei meritînd obţinerea unei re-mize. Conducătorul galeriei, Constantin Mincea, îmi spu-ne: „Rapid a jucat extraordi-nar. Am plecat din tribună de parcă am fi cîştigat. Băieţii s-au bătut pentru fiecare min-ge. Avem încredere în conti-nuare în ei.” Fănel Tîră a în-scris, printr-o execuţie super-bă, cel de-al patrulea gol con-secutiv al său şi al echipei.

FANE RAPIDISTU

Pronostic FLACĂRA

Concursul din 4 octombrie

Concursul din 4 octombrie cuprinde două meciuri din divizia noastră naţională, toate meciurile din etapa a 5-a a diviziei A din Italia şi două meciuri ale diviziei B italiene. Să nu omitem din calcule că între timp s-au desfăşurat la 30 septembrie meciurile retur din competiţiile europene. Aie multor echipe, aşa că oboseala acumulată miercuri ar putea influenţa rezultatele de duminică.

1. **SPORTUL STUDENTESC — STEAUA.** Cu toată oboseala din meciul cu irlandezii din Dublin, noi credem că stelisti se vor concentra mai mult şi nu vor mai repeta figura din meciul cu Electroputere. Pronostic: 2.

2. **FARUL — U CRAIOVA.** Meci deschis orică-rui rezultat. Totuşi nu credem că studenţii craio-veni, după ce s-au întrebuintat serios cu Sigma, vor avea forţă să-i depăşească pe constănţeni. Pro-nostic: 1. X.

3. **BRESCIA — FOGGIA.** Se pare că Foggia este într-o pasă proastă iar băieţii lui Lucescu se ţin bine. Pronostic: 1.

4. **CAGLIARI — ROMA.** O suită de meciuri gre'e au avut sarcini pe teren propriu, nereuşind să ob-ţină decît meciuri egale. Se pare că absenta lui Fonseca, transferat la Napoli, se resimte. Mergem tot cu X.

5. **FIORENTINA — MILAN.** Fiorentina merge bine. Are un lot superior celui din editia trecută, avînd la dispoziţie 5 străneri. Să nu uităm însă, că Milan are 6... şi ce nume! (Van Basten, Papin, Gullit, Rijkaard, Boban şi Savicevici). Dar, nu pot evolua în teren, în decursul unui meci, decît doar 3. Pronostic: X, 2.

6. **GENOA — ANCONA.** Meci uşor pentru geno-vezii lui Skuhavry. Proaspătă promovată Ancona nu poate ţine pasul cu pretenţiile primei divizii italiene, conturîndu-se încă de pe acum drept o virtuală retrogradată. Deci: 1.

7. **INTERNAZIONALE — ATALANTA.** Deşi Inter apare acum într-o formulă nouă de echipă, renun-ţînd la trio-ul german din ediţia precedentă, ce nu dăduse satisfacţie, totuşi a început să dea drumul la motoare, dovadă victoria de la Napoli. Atalanta a pierdut pe cel mai percutant atacant al ei. Can-niggia, transferat la Roma, iar celebrul Ström-berg a pus ghetele în cui. Solist: 1.

8. **LAZIO — PARMA.** Si echipa din Roma are 5 străneri (germanii Doll şi Riedle, englezul Gas-coigne, olandezul Winter şi brazilianul D'Jair), ce-dînd dintre vedete doar pe Ruben Sosa, lui Inter. Parma are în linia mari cam acelaşi lot, dar miercuri a avut de tras cu Ujpest. Propunem: 1.

9. **NAPOLI — JUVENTUS.** Un adevărat derby al etapei. Meci deschis oricăru rezultat. Avînd în vedere avantajul terenului propriu, care la echi-pele mari aproape că nu contează, indicăm totuşi: 1. X.

10. **TORINO — SAMPDORIA.** Un alt meci tare al etapei. Sampdoria a început bine campionatul cu două victorii în deplasare. Cum Torino a jucat miercuri cu Norköping, iar genovezii s-au odihnit, credem că cel mai normal rezultat ar fi: X.

11. **UDINESE — PESCARA.** Meci între două promovate care vor lupta din răsputeri să supra-vieţuiască în divizia A. Cei din Udine au prima şansă, dar nu este exclus şi un rezultat de ega-litate. Deci: 1. X.

12. **ANDRIA — LECCE.** Întîlnire între o nouă promovată în B şi o fostă divizionară A cu două ediţii în urmă. Meci deschis oricăru rezultat: 1. X, 2.

13. **PADOVA — VERONA.** Un meci destul de e-chilibrat. Credem totuşi că fosta echipă a lui Ra-ducioiu va reuşi să smulgă un punct în de-plasare. Să riscăm un: X.

ADRIAN MITU

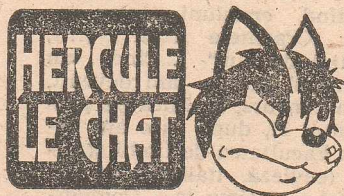
SPORT

Paralele inegale

● Golgeterul absolut al Ligii Nord-Americane de hochei pe gheaţă, canadianul Wayne Gretzky, care totali-zează în prezent 2263 puncte (goluri şi pase decisive), depăşind substanţial vechiul record (1849 puncte) a deve-nit indisponibil o perioadă îndelungată, acuzînd o her-nie de disc. Maladia i-a afec-tat randamentul în ultimul sezon, în care n-a înscris „decît” 31 de goluri şi a dat „numai” 90 de pase decisive. ● Gretzky a fost transferat în 1988 de la Edmonton Oil-ers la Los Angeles Kings pentru 20 milioane dolari, una dintre sumele cele mai mari înregistrate vreodată în sportul profesionist. ● Succesul aduce întotdeauna investitorii în sport, iar după victoriile consecutive ale lui Miguel Indurain în Turul Franţei, ciclismul spaniol a pus, se pare, mina pe bani. Astfel, echipa Lotus-Festina a angajat deja doi olandezi şi doi francezi şi se află în tratative avansate cu vedeta italiană Claudio Chiappucci, unul dintre principalii ad-versari ai lui Indurain în

„Marea Buclă”. ● Haltero-fi-lul belarus Aleksandr Kurlovici, dublu campion olimpic, s-a hotărît să-şi in-vestească banii obţinuţi din primele de start, premieri, sponsorizări, devenind pro-prietarul unui modern com-plex de cultură fizică şi sport în oraşul său natal Grodno. Prin alte părţi, unii inves-tesc în ciungă... ● Preşedin-tele Federaţiei italiene de fotbal, Antonio Matarrese, a autorizat cluburile să efec-tueze transferuri suplimen-tare în perioada 2—11 no-iembrie. Măsura, remarcă presa italiană, s-ar datora inactivităţii unora dintre ju-cătorii străini, după admite-rea a patru astfel de fotba-lişti la fiecare echipă. ● Za-rurile au fost aruncate, Nigel Mansell a renunţat la For-mula 1, urmînd să concureze anul viitor în Formula Indy, la echipa Newman-Haas, ală-turi de Mario Andretti, fos-tul său coechipier din '1980 în FI, la Lotus. Dacă nu ştiaţi, aflaţi că Newmann, primul proprietar al forma-ţiei lui Mansell, nu este al-tul decît celebrul actor Paul Newmann.

TEODORA OPIŢA

Cel mai bun campionat din lume!

Cel mai bun campionat de fotbal din lume este cel ro-mânesc! Rizi, tu, rizi, Harap Alb, dar aşa este! Ia citiţi dumneavoastră notele primite etapă de etapă de bravii noştri fotbaliatori. Păi, dacă, de pildă, cei din Italia sau Franţa ar da cu ochii de o „echipă a etapei” publicată la noi, ar da în icter meca-nic. Pe ei, bieţii, nu-i scot cronicarii din 5 şi 6, cînd iau cite un 7 dau acaliste, con-voacă familia pentru o săr-bătoare ca la carte, a doua zi se plimbă pe „Corso” tan-ţoşi nevoie mare. La noi — am luat o astfel de etapă la întimplare — echipa remar-caţilor cuprinde doi jucători notaţi cu 8,5, şase cu 8, doi cu 7,5 şi unul, vai de mama lui, cu 7. Acum, ne gîndim, cu îngrijorare, dacă am cîs-tiga, doamne-ajută, campio-natul mondial, ce note ar pu-tea primi fotbaliştii români?

Secretar sau prim-secretar

Într-o atmosferă de vibrant entuziasm, de... cum îi zice, frate, iată (doamne-ajută) am uitat aia, nu ştim cum, pfui, patriotică, în sfîrşit, s-a des-făşurat aniversarea de un an a „Sportului Roşu”, zis „Sportul Românesc”, ziar, fie spus printre altele, care îl vesteşteşte cu adîncă minie proletară pe Michael Jackson. Să revenim, însă, la pagina festivă, plină de poze ca o gazetă de perete care se res-pectă, nostalgia fiind evi-dentă. Ei bine, sub o poză citim cu satisfacţie recunoaş-terea următoare: „Preşedin-tele ţării, dl. Ion Iliescu, a vrut să afle de la directorul nostru general, (virgulă, deci,

Ochiul şi timpanul

Gazeta de perete de care vorbim adevăr grăieşte, ul-tima poză avînd următoarea explicaţie: „Cu urecha la dialogul Florin Halaşian — Viorel Păunescu („Mo'ody”), „România liberă”, mai exact Ion Bocioacă, e cu privirea... preluţindeni”. Cititori atenţi ai presei, chiar şi ai anumi-tei părţi, cei de la „Sportul românesc” nu au uitat, se pare, afirmaţia lui Petre Mi-hai Băcanu, care spunea a-cum vreo două luni că mai au în redacţia „R.1.” 8 secu-rişti. Iar „S.R.” demască. Bravo lor! Pe cînd şi pro-prii...?

Cintecul lebedei

Specialista numărul unu în alba-neagra, uite-o, nu e, nu-mită de alţii „Lebăda neagră”, şi-a mai dat în petec, cu pri-lejul Open-ului S.U.A. Dar nu este ea de vină, de vină-i cine o pune să-şi debiteze timpe-niile pe postul naţional de te-levizivune. De la înălţimea stu-diilor încropite prin străinătă-ţuri, prin corespondenţă, în cele străinătăţi insoţindu-şi tatăl cu epoleţi, apoi cu trei anişori la I.E.F.S., campioană la tenis a ştrandului Bragadi-ru, Doina Stănescu, v-aţi dat seama că despre ea este vor-ba, i-a făcut praf pe jucătorii de la Flushing Meadow. Ba că Seles e numai forţă şi vo-întă, ba că Sampras nu are tehnică, tot aşa, n-a mai ră-mas nimic din virfurile teni-sului mondial. Expe-tă, deh! Numai Dinu Pescariu s-ar mai înscrie în canoanele specialis-tei. Dar despre securista noas-tră prin naştere vom mai avea ocazia să vorbim. Avem oarece informaţii...

Indiscreții parțial color

• Cine sînt ele, ce speră

Cristiana Bota

Vîrsta? Mai mare decît credeți și decît mă simt. Asta, grație celor doi băieți care mă „susțin” tînără. Rareș are 17 ani și este elev la Liceul de limbă italiană, Tudor a împlinit 15 ani. Merg cu ei la inot, la schi, fac iahting (băieții mei sînt în lotul național). Fac gospodărie și se spune că cine mîncă murăturile mele, nu le uită!

Am absolvit Facultatea de limbă și literatură română — secția „Ziaristică”, și apoi am urmat o facultate de limbi

siuni și telespectatori.

Televiziunea, așa cum este ea, bună sau rea, liberă sau încă dependentă de putere, rămîne un microb. Am intrat în studiouri pentru prima dată cînd aveam 10 ani, prezentînd emisiuni pentru copii: „Cravatele roșii” (!!!), „Mîini de aur”. ...Cînd am terminat liceul, am devenit, prin concurs, crainică pe programul II, după care am urmat Facultatea de limbi străine (engleză, italiană) și am lucrat un timp la „Contemporanul”.

După evenimentele din decembrie, grație noului context în care dosarele și necazurile profesionale ale părinților nu mai contau, am revenit de unde am plecat (evident, în urma unui nou concurs). Îmi fac cu drag meseria și, chiar dacă nu avem un rol decisiv, cred că telespectatorii au nevoie și de noi. Încercăm să fim la înălțimea așteptărilor lor, îi respectăm și iubim și sperăm să se simtă asta în felul în care comunicăm cu ei.

Carmen Movileanu

Drept să spun, mi-ar fi făcut mai multă plăcere să povestesc cititorilor revistei

„Flacăra” mai mult despre ce înseamnă această meserie și foarte puțin despre mine. Pentru toți curioșii mărturisesc cu toată sinceritatea că nu-mi place să-mi transform problemele personale în subiect de conversație publică. Cu cît se știe mai puțin despre tine, cu atît ești mai mult discutat; cu cît se știe mai multe lucruri, cu atît ele devin povești, denaturări. Și... ca să nu trezesc mai mult interes decît este nevoie, voi spune simplu: lucrez în TV de 14 ani, am 34 de ani, sînt mămica unei Marii de 7 ani și jumătate; evit aglomerările de orice fel, nici chiar pe cele de la fa-

cultate nu le mai agreez — a, da!, tot pentru curioși, sînt studentă, chiar și la această vîrstă, la „Drept”. Deci, e ușor de înțeles că-mi dedic timpul liber în exclusivitate fetei și familiei mele. Ador plimbările în aer liber, iubesc viața la țară, cînt la pian și, cel mai important lucru pentru mine, acum, este că sînt și eu în clasa a II-a cu Maria.

Iuliana Marciuc

Să știți că mă mai chiamă și Ariadna. Țin s-o spun, pentru că a fost dorința tatălui meu de a avea acest nume. Știți povestea cu firul, nu-i așa?

M-am născut la 31 august 1967, deci sînt cea mai tînără crainică.

Chiar în 1989 am absolvit Facultatea de planificare și cibernetică economică și am fost repartizată la T.M.U.C.B., ca analist-programator. În februarie 1990 am dat concurs la Televiziune și în aceeași lună — într-o duminică dimineată — am apărut pentru prima dată pe post. A urmat o perioadă în care diminețea mă duceam la serviciu, iar după-amiaza prezentam emisiunile programului II. Din luna iunie am început și „Telecluburile” de sîmbătă, iar în august am intrat în Televiziune „cu acte”. Am intrat într-o lume aparte, dar nu total necunoscută, pentru că, de mică, am colaborat la emisiunile pentru copii și tineret de la Radio.

Zîmbesc mereu pentru că sînt tot timpul veselă și optimistă și vreau ca și lumea din jurul meu să fie fericită.

Despina Moiceanu

Am absolvit Institutul de Construcții — București, Facultatea de Hidrotehnică, în anul 1984. Pînă în mai 1990 am lucrat la I.T.B. — Secția Proiectare — Cercetare. După două luni de colaborare cu

Televiziunea, timp în care am făcut adevărate cursuri de imparație cu excelența crainică a Radioului nostru, doamna Coralia Meteleanu, am fost angajată crainică. După cum se vede, nimic spectaculos. În ceea ce privește viața „de dincolo de ecran”, sînt căsătorită din anul 1983, nu am copii, dar sînt „ca o mamă” pentru cei doi cîini și pisica pe care îi iubim și eu și soțul meu. În ceea ce-l privește pe el, am descoperit cu mare bucurie că se străduiește să-mi fie un real sprijin în această meserie.

Mirela Atanasiu

În anul 1981 am terminat Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale”, secția „Actorie”, și am fost cinci ani actriță la Teatrul Dramatic din Constanța. Apoi, din 1986, am jucat la Teatrul Giulești, astăzi „Odeon”.

Eliberîndu-se postul ocupat de Sanda Țăranu — absolventă, de asemenea a I.A.T.C. — în luna august 1990 am dat un concurs și am devenit

crainică. Mi se pare că ceea ce fac acum este foarte aproape de meseria mea. Există, cu toate acestea, emoțiile „directului”. Dacă la film se poate corecta o greșală prin tragerea „dublelor”, aici nu se mai poate face nimic.

Proaspăt căsătorită, am descoperit bucuria de a fi mamă. Este și motivul pentru care am dispărut, o vreme, de pe ecran. Cum Teodora va împlini curînd 4 luni, sper într-o reîntîlnire cît mai grabnică cu telespectatorii.

Documentare și prezentare
LIANA TATOS ■

Miracole

PUTEREA BINECUVÎNTĂRII ȘI RUGĂCIUNII

seșle Rosetta Cardelli. Ascultînd cuvintele călugărului Serafini Falvo, am simțit un val de căldură în tot corpul. M-am ridicat și de atunci pășesc normal.

Confesiuni asemănătoare aduc și alți credincioși din peninsula italică. Toți aceștia s-au însănătoșit în chip miraculos ascultînd rugăciunile și binecuvîntările unor ecleziaști cu însușiri tămăduitoare. Preotul Emilio Tardif, călugărul Lorenzo Sirelli, Serafino Falvo, sacerdotul american Ralph Di Orio, columbianul Dario Bettancourt sînt cîțiva din cei care, în Italia, săvîrșesc minuni, mijlocind grația divină. Slujbele lor, imprimate pe casele video, sînt și ele făcătoare de minuni.

„M” a găseam în biserică Sfîntul Eustachio din Milano — povestește doamna Leonida Riboni — cînd părintele Emiliano Tardif s-a apropiat de o paralizică adusă pe un cărucior cu roțile. La cel de al treilea îndemn, bolnava s-a ridicat și de atunci merge pe picioarele sale.

„O boală severă mi-a anchilozat un picior, mărturi-

INSTINCTUL PRIMAR ȘI FIINȚA

lui Paul Verhoeven, **BASIC INSTINCT** (Instinct primar), rulează cu casa închisă, dacă mă pot exprima astfel, atât la Cinema SCALA, cât și la Sala Palatului. Este cert că filmul va aduce un purcoi de bani întreprinzătorilor români. O medie de 4 000—5 000 de spectatori nu se înregistrează nici la Londra. În același context și-au propus întreprinzătorii români să achiziționeze filme la zi și de mare succes, precum: **RAMBO I** (First Blood), „**Batman Returns**”, „**Hook**” (excelentul film al lui Spielberg, dăruit celor mici și mari la suflet), **TERMINATOR II** (The Day Of Judgement) ș.a. Nu va lipsi nici recent premiul film al lui Dan Pița, „**Hotel de lux**”.

Filmul lui Verhoeven, incitant și excitant, are din toate cîte ceva. E un film sexy, și-i accepți, din start, canoanele. E un film polițist și-i accepți, din start șabloanele. Este un film **PSI**; dar asta e o poveste ceva mai sofisticată. Actorii (**Michael Douglas** — posesor al unui **OSCAR**, **Sharon Stone**, **Jean Tripplehorn**, **George Dzudza**), cotrobăie prin toate decameroanele sufletului. În multe privințe, filmul răvășește chiar instinctele primare. Te revoltă și te

interzice. E un film, în unele privințe, chiar... zgubilitic, pentru oameni normali dintr-o lume anormală sau viceversa. La un moment dat, Sharon Stone spunea: „Rolul mă atrage, pentru că eroina (Catherine Trammel) este o adevărată ghenă. Nu există limite în caracterul ei”. Michael Douglas (Nick Curran), după ce a văzut filmul tras pe role, a rămas perplex.

O intrigă se leagă, totuși, subcutanat în acest film. Cele două doctorițe psiholog se iubesc la colegiu și, mai târziu, se urmăresc pînă în penumbra ființei lor, clătinate de încercări. E bine spus că medicii psihiatri împrumută

cîte ceva din comportamentul pacienților lor. Refularea și defularea, ca și dedublarea apar pregnant la cele două eroine (Beth Gardner și Catherine Trammel). Una „paciente” se refugiază în scris; alta duce crima la marginea bestialității. Politistul Nick Curran (fiul marelui actor Kirk Curran) salvează ce mai e de salvat din umbra unei scriitoare, care era gata să alunece pe buza patologicului. Acest film clamoros despre instinctul primar al omului este, în subsidiar, și un îndreptar împotriva degradării ființei.

DOINA RODICA SALAJAN ■

Istoria ipocriziei

O ședință de 45 de ore

Școala de literatură a fost un fel de cazarmă pentru poeți. Cîndva, cineva, sînt sigur, va scrie un roman despre această stupidă născocire a culturologiei bolșevice. Sau o carte de memorialistică. Sînt multe de povestit, și bune și rele, fiindcă cei ce i-au trecut pragul au cunoscut aici o experiență irepetabilă, și mai ales unică a rămas pentru toți aceștia teribila ședință din primăvara lui 1952. O ședință apocaliptică de două zile și două nopți, pentru mine cea mai cumplită amintire din toți anii comunismului. O povestesc pe scurt.

După numita „deviere de dreapta”, cînd Gheorghiu Dej, instrumentat din umbră de Stalin, a izbutit să-și anihileze adversarii politici, procesul de „purificare” a conștiinței socialiste a coborît, după moda timpului, la toate nivelurile edificiului social. În fiecare loc de muncă, emisarii partidului trebuiau să găsească țapi ispășitori, deci persoane cu grave carențe politice și ideologice. Evident, taifunul s-a abătut și asupra Școlii de literatură.

Într-o dimineață ne-am pomenit cu o bandă de tărtoari ai Uniunii Scriitorilor, alcătuită din virfurile cameleonismului politic. Pe post de procuror șef, Traian Șelmaru, secondat de Mihai Novicov, Alexandru Jar, Petre Iosif. Spectacolul decapitărilor publice a mai fost onorat pe parcurs de Dan Deșliu, Mihai Beniuc și alții pe care i-am uitat.

Adunarea s-a transformat imediat într-o anchetă in-chizitorială. Fără să dispună de probe concrete de culpabilitate, echipa de torționari sosise cu misiunea de a găsi neapărat vinovați printre nevinovați. O altă modă a timpului. Cel înscris la cuvînt trebuia să iasă în fața sălii, iar aici devenea ținta unui chestionar insidios, era somat să-și analizeze trecutul, gîndurile, dovezile de lașitate față de ideologia burgheză, întrebările lăsau locul amenințărilor, pînă cînd omul, secătuit de frică și disperare, își recunoștea vini și greșeli la care nu se gîdise niciodată. În același timp din sală, năbădăioși, striviți și ei de groază, dar trudind să facă față examenului de devoțiune politică, se întreceau în a descoperi în viața inculpatului fapte și atitudini abominabile. O vorbă aruncată la întimplare, un gînd spus la beție, confidențe prietenești, lecturi interzise, adversități mocnite, totul se putea transforma în capete de acuzare. Se instalase o isterie colectivă în care fiecare putea deveni pe loc groparul celuilalt. S-au operat mai multe exmatriculări, criticul Al. Căprariu (demască de cel mai bun prieten) s-a prăbușit la podea. O poezie a fost cit pe aci să fie dată pe mîna securității.

În această atmosferă de coșmar, ghemuit pe un scaun spre fundul sălii, am întîlnit deodată privirile tovarășului G.V. Mă privea cu ochi sticloși, infierbîntat de ură. În pauză mă anunță că va lua cuvîntul, deoarece are multe de spus... Îmi era coleg de cameră și, bineînțeles, în luni de zile fusese martorul unor discuții mai puțin ortodoxe. Iar acum, demascarea mea îi prilejuia o nesperată relansare politică și poate un post gras după absolvire. Partidul prețuia oamenii combativi.

Lac de sudoare, făcîndu-mi cruce cu limba, așteptam deznodămîntul fatal. Și atunci se produse minunea. Răpus de oboseală, călăul de serviciu anunță sistarea discuțiilor chiar înainte ca G.V. să ia cuvîntul. Ei bine, ce s-ar fi întîmplat dacă atunci, în noaptea aceea, G.V. ar fi vorbit? Sigur e că drumul meu în viață lua o cotitură zdravănă. Trei, patru ani de „reabilitare” pe un șantier și interdicția de a urma o facultate. Asta în cel mai bun caz. Pe urmă, însoțit din urmă de dosar macabru, mi-aș fi găsit un loc de contabil la C.A.P. Mă însuram cu fata primarului, îmi scriam memoriile și creșteam iepuri de casă.

Mai știi? Poate era mai bine.

LIVIU TIMBUS ■

Nici presa italiană nu-i iartă pe slugoii lui Ceaușescu

Despre Geniul Carpaților s-au publicat, cum bine se știe, mai multe cărți în străinătate. Editarea lor, anunțată oficial că ar fi avut loc din inițiativa unor admiratori, s-a făcut, de fapt, cu bani grei storși din vistieria României. Între slugoii plătiți se numără și un oarecare Giancarlo Elia Valori, oportunist notoriu și care a scris în 1974 o voluminoasă carte dedicată vieții și operei ilustrii analfabet. Un ziar din Genova și-a amintit de această tranzacție verosă, publicînd fotografia autoru-

lui alături de cea a ex-dictatorului român. Autorul articolului reproduce mai multe paragrafe din care reținem și noi unul: „Din opera și personalitatea președintelui Ceaușescu se degajă interesul său de om politic asupra conținutului de adevăruri, valori și inalienabilă demnitate din universul uman. Omul ce-și realizează în libertate lumea interioară și legăturile cu semenii lui reprezintă principalul obiectiv al politicii lui Ceaușescu”.

Se non e vero, e ben trovato!

„Secretare, nu fi trist, / gașca merge înainte...”

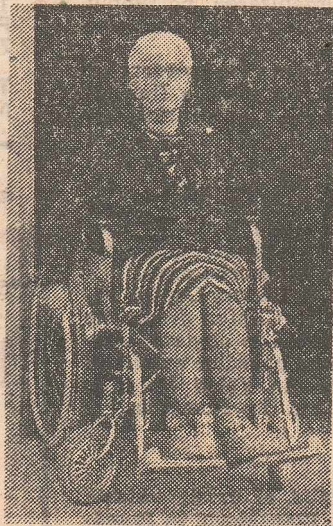
Vînătorii de diavoli

Exorcizarea (alungarea demonilor prin incantații și aname) nu a rămas numai în practica Evului Mediu. Ea revine în actualitate prin mijlocirea unor distinși prelați din Italia, care și-au asigurat o „clientelă” de zeci de mii de posedați. „Alungarea diavolului, cuibărit în trupul nostru — declară demonologul Corrado Balducci — se constituie într-o veritabilă acțiune de salubritate socială”. Emisarii lui Belzebut, susțin expertii domeniului, provoacă suferințe pe care îndeobște medicina nu le poate vindeca: boli ciudate, imposibil de diagnosticat, variate tulburări psihice, ipohondrie, dureri interne cărora nu li se găsește cauza. La Roma, asemenea servicii oferă părintele Gabriele Amorth. El a vindecat 8 000 de „indemoniați” și primește zilnic 600 telefoane. Cabinete anti-Satana s-au mai deschis la Torino, Palermo, Genova, Modena. La Milano funcționează 8 exorciști. Numărul total al vînătorilor de diavoli — potrivit revistei „Europeo”

— se apropie de o sută. Dar campania se duce nu numai împotriva Satanei, ci și împotriva celor ce-i facilitează

întroparea. Într-un recent pamflet semnat de Corrado Balducci, intitulat „Adoratori del diavolo e rock satanico”, cîntărețul Mick Jagger al formației Rolling Stones este acuzat ca propagator al lui Belzebut.

Lupta împotriva singurătății

Civilizația unei țări se recunoaște după grija dovedită de stat și colectivitate față de bătrîni și handicapați. Iată un exemplu: berlineza Karin Kuntke a înființat un club pentru persoanele obligate să-și ducă viața în scaunul cu roțile. Cei înscrisi posedă asemenea vehicule puse în mișcare de un motor electric și pot parcurge distanțe apreciabile. Clubul este dotat cu săli de conferință și instalații de jocuri distractive. Sînt prezentate filme, piese de teatru. Se organizează vizite colective la muzee, în parcuri de distracție. Oamenii își uită grijile și capătă o altă conștiință de sine. Pe cînd asemenea instituții și în România?

Brunetă, fața ovală, ochi verzi, lată-n șele

Știrile oferite de agențiile de informații au o anume distanțare analitică. Ele practică un soi de neutralitate instituțională, chiar și în cazurile în care conținutul e partizan. Nu demult, în relatarea oficială a unui incident național, anonimul redactor al știrii a călcat convenția și a precizat că, în mulțime, a remarcat și o femeie „brunetă, cu față ovală și ochi verzi”.

Omul, care a pofțit poate să devină romancier, a caracterizat personajul — cum zic manualele de teoria literaturii — pe tiparul paginii de început a unui pașaport. Dacă mai spunea că măsoară 1,65 m, nu prezintă semne particulare și provine dintr-o familie cu origine sănătoasă am fi recunoscut în verbul știrii mina calificată a unui vechi șef de cadre, transformat în ziarist de tip nou, sau efortul intelectual dus până la istovire al băiatului din echipele operative de urmărire a suspectilor trecuți, după revoluție, într-o muncă de tranziție.

Nu știu de ce capătul acela de frază cu o zvînire de stil m-a reținut.

Acum știu de ce. Eu pe femeia asta parcă o cunosc! Cred că o știți și dumneavoastră. Are un neg în bărbie, o gură cu buze subțiri și gureșe, ochii adunați la rădăcina nasului, e nici prea uscată, nici prea vînoasă, iar dacă e să vedem în ea numai muierea, e destul să zicem că-i lată-n șele. E prima care se viră în vorbă, cînd se leagă o ceartă pe preț la taraba cu roșii și ceapă are rînd la trei-patru cozi deodată, miroase a nădușală de țară și a colonie de Basarabia, vede zilnic programul de teleshow, îl iubește pe Bobby Ewing, își bombăne tot timpul bărbatul, îl urăște pe Coposu fiindcă vinde țara ungurilor, se-nfige în față cînd domnul Iliescu vizitează comunele Frecăței, Tîndărei și Făurei, votează cu frontul, e întotdeauna acolo unde e nevoie de un martor ocular, citește numai ziare și reviste „care spun adevărul omului în față” iar cînd deschide „România Mare” simte la vînt o plăcută căldură.

Pe scurt, e femeia cu convingeri politice, în indiferent ce se exprimă: face politică „de bun simț” în piață, are părere în tramvai ori de cîte ori se ivește ocazia. Cînd nu se ivește ocazia, o stîrnește cu o insultă la un tînar care împinge sau la un bătrîn care nu stă acasă.

E înțioasă și fanțoasă, a fost nedreptățită la primă, a fost furată „la categorie”, e aproape mîndră de nedreptățile care i se fac la slujbă, la policlinică și în comitetul de bloc, iar mîndria vine de la credința că toate au o cauză: ea e femeie cinstită. Nu-și înșală omul, deși ar merita-o, nu se lasă frămîntată de șeful de tură ca altele, celor care se-nfig în ea dimineața în metrou le-o zice de la o-braz, dar ține secretă tulburarea pe care a încercat-o mai multe luni, cînd a apărut la televizor Petre Roman. Niciodată n-a simțit, ca atunci, că are chemare totală la un bărbat, că e capabilă de o iubire masivă.

O femeie brunetă, cu fața ovală și ochii verzi aducînd a căprui. Ați avut prilejul s-o întîlniți, nu se poate să nu vă fi întîlnit cu ea în acești trei ani de politică pe fond sentimental, uitați-vă numai prin preajmă și o să-i aflați privirea. Iar în privirea ei veți citi, ca într-o carte culesă cu corp 10, ce părere are despre ce simțeti, cum vă îmbrăcați și ce ziar aveți în mînă.

TUDOR OCTAVIAN ■

Consens

De la statutul său regal

Zoochimic răcnind

Leul a fost convertit

Theodorul

Cacofonie stolojenind

La pușculiță

De firfirici

Crăițamente amușind

L-au răsucit

L-au învîrtit

L-au amețit

De l-au prosti

L-au îmbătat

L-au făcut criță

Ori l-au drogat

C-au emanat

Un trandafir

Cu floare-albastră

Răsad de dac

Și cultivat

Și hurducat

Intr-un trac

TIR.

A fost de aur

Și ce-a ajuns

Mai mare mila

Că l-au și tuns

L-au ras cu brici

Să zici «văleu!»

Ca la strigoi

De era taur

Casapii noi

L-ar da cu kila

Frate, rromâne,

Ce-ți mai rămîne?

Adu-ți aminte

Atît măcar

Că ai dosar

Unul mai vechi și mai secret

Altul mai nou și mai anarhic

Dar fii discret

Sub pacifist

I-un comunist

Și-l vezi că-i harnic:

„Sări, măi Virgile,

Cheamă toți surzii, ia-l și pe

grasu’,

Strigă-i pe toți!

Ia ce apuci

Funari și druci

Vezi de verdeață

Haide, copile,

Că nu-l de joacă

Ne taie nasu’

O să ne-ntoarcă

Cu josu-n sus

Cum ne înhață

Aștia ne-au dus

Chiar ca pe hoți

P’onoarea mea mică

Dă fedesenică

E un nonsens

Să n-ai consens!”

Un leu

Pentru liniștea noastră

de două parale

Un leu jigodit dinainte

Care vreți n-aveți decît

Pînă v-o lua de gît

Votați leul președinte

Peste originala „fermă dă

animale”!

N. D. WOTATH

Pentru conformitate:
DORIN GHERGHINESCU ■

Umor, amor, omor

A(genția) P(inocchio) transmite:

Iadul se pregătește pentru alegeri parlamentare și prezidențiale. Conform ultimului sondaj, șanse de a intra în Parlament au: Partidul Răul Multilateral (P.R.M.), iscarea contra Existenței Raiului (M.E.R.), Partidul Sătana Mereu (P.S.M.), Frontul Diavolesc de Sabotare a Normalului (F.D.S.N.) și Partidul Dracilor Autentici & Roșii (P.D.A.R.).

Cele mai sugestive semne electorale: două coarne (F.D.S.N.), un drac, jumătate negru, jumătate trandafiriu (P.D.A.R.).

Conform sondajului, P.D.A.R.-ul a ales sloganul cel mai expresiv: Nu e dracul așa de negru cum se spune.

Pentru cursa prezidențială, toate cele cinci formațiuni susțin un candidat unic: Sătana.

A.P. transmite:

Ministerul Sănătății, pe baza analizelor de laborator, a stabilit cele mai perșive boli, de care, pe 27 septembrie, trebuie să ne ferim ca dracul de tămîie:

- Bacilul lui Verdet
- Peunerita
- Boala lui Vadimșon
- Sindromul iliesciano-democrato-agrar, prescurtat SIDA

A.P. transmite:

Pe durata campaniei electorale, trupa de teatru ambulant a senatului de Brașov are programate turnee în toată țara. Se vor juca:

CONU EMANATU FAȚA CU CONVENȚIA

Distribuția:

Conu Emanatu	— I. Piliescu
Efipizza	— R. Sfetcleanu
Slujnica	— Al. Mironov

O PREȘEDINȚIE PIERDUTA

În rolurile principale:

Zaharia Tralalache	— Al. Cărlădeanu
Bistanda	— V. Figureanu
Zimbărescu	— I. Piliescu
Deputatul intrigant	— D. Martzianu
Agafițe Dandarale	— R. Suceanu
Cațafleacu	— P. Maron

D'ALE F(D)SN-ULUI

Printre protagoniști: V. Cavaru, Ad. Sugegin, I. Ciolanu, Gh. Gumitrașcu-Ris.

A.P. transmite:

La Conferința Națională fedesenistă s-a ținut HORA UNIRII, dar pe un text nou. Autor: Ad. Găurescu.

Hai să dăm mină cu mină
Fostii activiști de frunte,
La Cotroceni să rămînă
Actualul Președinte!

Peneștii să dispară,
Cu udemerștii-afară,
Opozanții să ne fie
C.V. Tudor și Ilie!

A.P. transmite:

Din surse confidențiale, aflăm că, în cazul unor schimbări politice majore, emanații au viitorul asigurat.

Dl. I. Iliescu va da curs solicitării Organizației Eschimoșilor de Bine de a-i scăpa de nopțile polare. Este cunoscut pe mapamond că acolo unde Iliescu-apare, soarele răsare.

Dl. D. Martian va lucra la NASA. Modul cum a condus debaterile în Camera i-a convins pe responsabili americani că este omul potrivit pentru a se ocupa de misiunea lor pe Marte.

Dl. V. Măgureanu urmează să se călugărească, spre a vedea viața monahală din interior. Pe ruble.

Dl. Gh. Dumitrașcu va activa în suita regală, pe post de bufon.

Dl. V. Văcaru se va retrage în localitatea de baștină. Unde va lua în primire cireada satului.

A.P. transmite:

În luna iunie, o delegație a democraților americani a sosit, incognito, la București. Scopul vizitei: Organizarea, pe timpul desfășurării Convenției republicane, a primei mineriade peste Ocean.

Convorbirile au fost la obiect. Dl. M. Cosma i-a asigurat că membrii Ligii Minerilor din Valea Jiului vor sosi la timp la Houston, transportul pe căile ferate fiind sponsorizat de SNCFR, iar pe apă de dl. Tr. Bănescu. Dl. N.S. Dumitru și-a luat angajamentul să selecționeze corul de tațe fedeseniste care, la sosirea delegaților, să scandeze: „La muncă, golanilor!”. Dl. M. Chițac a acceptat să se ocupe de „pregătirea” poliției locale, iar dl. V. Măgureanu de chestiuni de decor și de momente pirotehnice. S-a luat legătura telefonică cu dl. G. Voican-Voiculescu, spre a-și face apariția la Houston travestit în terorist arab.

În final, a avut loc întrevederea cu dl. I. Iliescu. Contra obținerii clauzei, a acceptat să îi cedeze dlui B. Clinton drepturile de Chemare a minerilor la Houston, versiunea în engleză, integrală. Nu a fost, însă, de acord cu deplasarea ortacilor autohtoni în Lumea Nouă. Motivul: Liga Minerilor din Valea Jiului se pregătește de zor pentru viitoarea mineriadă din România.

A.P. transmite:

Cică auzind Atotputernicul că pe Pămînt ar exista unicate în stare să facă minuni, l-a trimis pe Ioan Botezătorul în România. Așa, ca să perfecțeze un schimb de ingeri contra unicate. Vorba cîntecului: Un inger mai găsești, da' unicate mai greu. Cum a pogorit pe Terra, sfîntul...

MIRCEA GHEORGHE ■

PUBLICATIILE Flacăra

Director general:
GEORGE ARIONSocietate comer-
cială înmatriculată
la Oficiul Registrului
Comerțului București
sub nr. J 40/5888/
1991 din 04.07.1991Adresa: București, sectorul 1, Piața
Presei Libere nr. 1, cod 71341.Telefoane: 17.60.10, 17.60.20 (cu
interioarele de mai jos);

Fax: 12.82.89

Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR,

sector 1, București

Cont valută — 47.21.6.16.0431.0

BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUSSecretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; **Mapamond:** Ion D. Goia; **Realitatea imediată:** Dorin Gherghinescu, Roxana Paicu Manolescu, Maria Timuc, Ion Rusu; **Cultură:** Liana Tatos; **Eveniment:** Victor Niță, Cătălin Apostol; **Drepturile omului:** Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; **Foto:** Elena Ghera, Florin Ionită; **Secretariat de redacție:** Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; **Corectură:** Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu. **Telefoane:** 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, știință, 2528 — fotoreportaj, 1453 — corectură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.

Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra Basarabiei

ALMANAH

„FLACĂRA”

■ **FINANCIAR, JURIDIC** (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florenta Tudor.
■ **ADMINISTRATIV:** Dan Mircea Popa (2634), Liliana Cretu.
■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** Cătălina Ștefănescu (17.59.69).
■ **PUBLICITATE:** Mihai Sândoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu (2634).
■ **DIFUZARE:** Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Gabriel Milan Sava (17.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 17.48.91, fax 12.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor — Imprimeria CORESI — București

16 pagini — 25 lei

ULTIMA ORĂ

Am putut
ce-am făcut